

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

A. H. L. Andersson

IDÅN

Ingvald Föderman
är en käck trumslagar
pojke i Lilla helgonet.

JÆGER HOFVO

R E K R Ö N I K A

Platser vi tala om: Hasselbacken dess gäster och minnen.

SKA NU BOLSJEVIKERNAS SLÅ UNDER sig Hasselbacken, det kan väl inte kallas annat än riksskandal!

Orden fällas av en uppretad gammal herre ett par bord ifrån mig. Han är inte angelägen om att man skall undgå höra honom, tvärtom skulle han nog vilja att hans förtrytelse nådde landet runt till alla gamla herrar för vilket namnet Hasselbacken lyser som en sol på middagsätandets strålande firmament, en sol som nu hotas av för-mörkelse. Kan det verkligen vara möjligt att arbetsmyrornas myllrande skaror skola översvämma denna plats där festtillställningarnas sorglösa gräshoppor haft sin gamman. Skall Internationalen ljuda istället för de internationella hymner som artiga värdar tonat till ära för ryktbara gäster. Här har Roosevelt talat från balkongen till ett hänfört publikum, kaiser Wilhelm har vridit sin martialiska mustasch i kretsen av Das grosse Vaterlands emigrerade men dock söner och king Edward har vänligt smålett bakom sitt festkuvert med ögonlock något tyngda av rätternas välplägnad och den mustiga druvans safter.

Och går tanken vidare till våra egna kämpar goda i Luculli bragder möter oss den ståtliga gestalten av gamla landshövding Bråkenhielm med sitt bardaskägg. Han stiger just nu — klockan är redan 4 på middagen — ur kaleschen och går i ensamt majestät uppför trapporna att njuta bordets håvor. Det blir en middag på tio rätter, behagligt nersköljda av en trio ur, vinkällarens dammigaste vrå, en butelj Bordeaux, en champagne och en portvin. Mätt och tyngd av bordets nöjen reser sig därpå herr landshövdingen för att låta kaleschen föra sig till stationen där tåget väntar på väg till den stad där man sjunger att Uppsala är bäst. Vilket väl kan vara sant utom i jämbredd med Backens berömda läckerheter.

Ja det var då det. Stället har än sina trogna såsom portugisiska ministern som bär upp sin företrädare Soto Mayors gastronomiska traditioner eller den bekanta läkaren dr. L. som vet att en väl tillagad middag kan häva många av lynnets krämpor. Men eljest vilken urartning. Vem håller nu en sådan fest som direktör J. midsommardagen för en hel del år sedan då han firade sin födelsedag med en middag som räckte från fem till fem och kostade sina modiga 30,000 kronor, en rätt anmärkningsvärd summa trots att gästernas antal voro 200. I Hasselbackens annaler är det nog den dyrbaraste festen. En sån där vräkig historia icke utan dryckesorgier ligger ju milsvitt från en finsmakares krav på litet men gott. Vill ni ha en Hasselbacksmeny enligt dessa gourmandens högre krav på en sommarmiddag bör den se ut ungefär i den här stilen:

Melon avkyld på is
Kall consommé

Filet de Sole frite gratinerad med kräftstjårter och champignoner

Poulard à la Derby, fylld med ris och gäslever
Stora kronärtskockor
Smultron. Persikor

Därtill en coupe av mousserande vin, rhenvin, ett par glas likör och skuren gurka.

En sådan lista torde inte skämmas för sig på vilken Parisrestaurang som helst. Monsieur Chose skulle också belåtet stoppa servetten innanför kragen och låta sig anrättningen väl smaka uppvaktad av les garçons och le maitre d'hôtel och chef de cuisine och hela skaran som en fransman helst vill se omkring sig för att middan skall vara riktigt i sin ordning. Det är helt annat med svensken. Han vill inte bli fjäsad vid bordet av uppässningens bugande slavar, han gör sin beställning och sen skall han inte störas utan sitta som den ensliga araben i sin öken, njutande av sin ensamhet och i ännu högre grad fröjdande sig åt möjligheten att vid en skarp knackning i tallrikskanten se universum spritta till och en hel kyparkär darra som överkänsliga seismografer. All jordens läckerheter vill han se på sin tallrik och han får också rätt mycket av dem. I brist på annat gör man utmärkte efterbildningar av rariteterna. Men förgäves får man längta efter ett äkta pariserbröd, det är klimatets inverkan på jäsningsen som sätter oss stackars nordbor i efterhand. Söders yppigare flora har väl också sin andel i att tyska ankor och franska poularder bli läckrare än sina nordliga kusiner. Men

Gripsholm — inte slottet, utan båten naturligtvis, ty om vad annat talar väl halva Sverige i dessa dagar — har under sin triumfärd till Östersjön och lyckade visit i Stockholm haft en värdinna i den populäre kaptenens maka, fru Gurli Anderberg, som Iduns fotograf passat på att knäppa på Gripsholms däck. Det är inte så ofta fru Anderberg kan följa sin man på hans många resor, varför det naturligtvis varit en glädje för både henne och båtens gäster att hon fått assistera sin man i värdskapet på den glada och minnesvärda sällskapsresan från Göteborg, där fru Anderberg har sitt hem.

de smakbitarna kunna vi ju importera alldeles som kaviaren som fortfarande ger svart på vitt på att festmiddagsduken ser ofullständig ut ifall den saknas. Det är inte så med ostronen, varje gladare supés klassiska ingrediens. Ratade på grund av ökat pris men minskad kvalitet ha de dragit sig inom sitt skal och bli med ovårdat skägg sittande orörliga som ostron på sin bank. Tiderna förändras och även den konservativaste kräfte byter om skal och vanor. Förr kommo kräftorna i augusti lika visst som gåsen i november. Nu äro grannlandens vänliga nog att hålla oss med kräftsäsosong året runt. Och vi ta emot godsakerna liksom annat aptitretande från utlandet. Somt förstå vi oss dock inte på. Försök ej intressera en svensk gom för den ryska nationalrätten Borschtsch, den tycks oss lika svårsmält som namnet.

Ryssarna själva anses förresten vara världens bästa restaurangkunder. Revolutioner göra de gärna men inte i vanan att leva flott när de äro ute och roa sig. Förr i tiden hade svenskarna syskontycke med herrarnas Petrowitch. Nu är ju allt förändrat, trumpnare om också inte nyktrare. Svensken super fortfarande och på ett otrevligare sätt och kvinnan har också börjat ta sina glas. För en tjugo, trettio år sen såg man ju aldrig en dam på restaurang mer än läppja på ett glas likör. Nu sveper hon utan betänkande sin snaps och drar sig inte för att spä på med likör eller punch alldeles som herrarna. Groggen är i alla fall ett maskulint privilegium ännu så länge. Man vet inte hur det kan komma att bli.

Ja framtiden — hur skall den se ut för Hasselbackens räkning? Arbetarnas spekulationer ta inte de invigda på allvar, de dunsta nog bort inför ett allvarigare övervägande vilka summor nöjet i själva verket skulle kosta. Nej då är det större sannolikhet för ett samgående mellan Hasselbacken och andra lokaler på Djurgården. Idealet vore att stänga av Djurgården redan vid bron och ta entré till alla nöjena sammanslagna till ett jättestort Tivoli i Köpenhamns eller Berlins stil. Så blir det kanske också en gång. Direktör Ivar Jacobsson har sett både Backen och dess publik skifta utseende mer än en gång under de 27 år han varit chef där. Han betraktar Hasselbacken rentav som en exponent för svensken själv, en konjunkturaffär som gått med tiderna, varit samlingsplatsen för en generation av rikedom och överflöd och som nu kanske väntar på andra besittningstagare. Som en sann filosof ser han på tillvaron och handlar enligt sitt valspråk Alla lika. Frågar man honom om livets mening blir han dock svaret skyldig så vida det inte får bli negativt. Ty så mycket vet han så källarmästare han är att vi inte kommit i livet bara för att sitta till bords.

CELESTIN.

FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

OBS. I NAMNET — EASTMAN KODAK COMP. — PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM
ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRAMKALLNING OCH KOPIERING GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG - MALMÖ - STOCKHOLM

MIN KARRIÄR ELLER MITT BARN?

Irene Castle med sin baby.

Jag vill inte dansa när jag har mitt barn, säger den berömda Irene Castle. Man kan vara både självförsörjande och mor, anser en amerikansk konstnärinna.

Bör en kvinna lämna sin plats och uppge sin karriär, då hon blir mor, eller kan hon med fördel förena sitt självförsörjande arbete och sitt moderskap? Detta är en fråga, som blir alltmer vanlig för så många kvinnor i vår tid och som ofta diskuteras i damernas konversation. Med intresse skall säkert därför de svar i frågan läsas, som här göras av två unga förtjusande konstnärinnor i Amerika. Den ena, målaren Neysa Mc Mein, kan varken uppoffra sin pensel eller sitt moderskap, men danskonstnärinnan Irene Castle har lämnat scenen för att ägna all sin tid åt sitt barn. Bådas åsikt komma att väcka anklag och motstånd — om våra läsarinna ha något att anföra i ämnet äro de välkomna i våra spalter.

Neysa Mc Mein med dottern Joan.

JAG SKALL ALDRIG GLÖMMA DEN FÖRSTA GANGEN jag fick se min lilla dotter. Jag hade varit för mycket sjuk för att se henne samma eftermiddag hon kom. Så hade jag legat hela natten och otåligt väntat på den stund, då jag skulle få titta på henne. Det enda jag visste var, att jag hade fått det mitt hjärta begärde — en flicka.

Då jag hörde sjuksköterskans fotsteg utanför min dörr — och jag visste att hon bar på ett litet nystan av en människa, mitt barn — upphörde nästan mitt hjärta att slå. Och då hon stod framför mig och höll på att taga av de otaliga småplaggen som barnet var inlindat i, måste jag vända bort huvudet för att inte svimma av glädje. Jag ville vänta med den första »titten» så länge som möjligt. Jag visste, att det mest spännande ögonblicket i mitt liv var kommet, och jag önskade att det måtte vara en eller två minuter till.

Så måste jag slutligen se; min mans ständiga »Åh, vad hon är söt», gjorde att jag ej längre kunde låta bli. Där låg hon — mitt livs dröm och tanke. Jag tyckte, att jag hade väntat så länge på henne, detta lilla livets mirakel, dubbelt kär för väntetidens och de otaliga bönerns skull.

Min mor kunde inte ha varit uppe på dylika höjder, då hon för första gången såg mig, ty för det första hade jag icke rött hår, vilket inte gör så liten skillnad i denna världen, när det kommer till kritan. I verkligheten hade jag inget hår alls. För det andra är kärleken till barn en smaksak, som allt annat. Min mor hade aldrig hyst någon överdriven kärlek för barn, jag menar, att de inte voro hennes käpphästar som de ha varit för mig. Hon var mycket fästad vid oss, men hon kunde tygla sin lust att ta upp en liten smutsig unge från gatan.

Men jag glömmar ju att tala om för er, hur min dotter såg ut. Hon hade mörkblå ögon. Hennes lilla näsa stack rakt upp i luften, och händerna voro långa och behagliga. Efter en kort blick på det lilla välsignade pyret, hade jag klart för mig att priset var billigt.

Jag skall aldrig glömma de två veckorna på sjukhuset — de lyckligaste dagar jag har upplevat. Jag kunde vakna på natten och påminna mig själv om att jag verkligen hade en liten dotter och dock — då hon fick komma till mig och jag såg henne ligga i mina armar — kunde jag inte tro, att jag hade bragt detta lilla stycke av himlen till världen. Då vi kommo hem, följde jag sköterskan i hämlarna och bad att få hålla henne, vilket sällan blev mig tillåtet.

Efter det jag nu berättat förstår ni, att jag är förskräckt förälskad i min dotter. Jag kan endast säga, att jag aldrig förr har vetat vad lycka var och att mitt liv nu är fullkommat. Mina bekymmer — till och med mina glädjeämnen — som förr voro något spridda ha nu samlats sig kring denna lilla fläck i mänskligheten.

(Forts. sid. 774.)

JAG ÄR EN TACKSAM OCH LINDRIGAST SAGT FÖR-blindad mor. Jag är en förnöjd och strävsam konstnär. Det spelar ingen nämnvärd roll i vilken ordning dessa båda saker komma.

Det har nu under en längre tid förekommit en historia om att det är omöjligt för en kvinna att vara mor och ha avlönat arbete vid sidan därav. Hon kan icke fylla bägge platserna. Men denna gammaldags och snäva uppfattning må jag likställa med en likaså uppkonstruerad föreställning, att man icke kan spela kort och samtidigt vara på väg till himlen.

Jag är lika mycket bunden av min ställning som mor och som avlönat arbetare och kan icke stå och se på, att man talar hånfullt om någonders. Om det ena blir lidande på det andras bekostnad, så får man naturligtvis ge sysslan på båten. Men kan man dela sitt liv rimligt och ärligt dem emellan synes det mig, som om det i hög grad tjänar både mor och barn. Så ser jag på saken.

Jag menar icke, att en mor, så snart barnet tappat nyhetens intresse och hon börjar att bli trött på flaskan, blöjorna och säkerhetsnålarna, skall gå ut för att söka sig ett arbete och överlåta sitt barn till portvaktardotterns tillfälliga omsorg. Jag menar ej heller att en flicka som hade en plats, vilken varken var av intresse för henne eller hade betydelse som någon karriär, skulle hålla sig fast vid denna, när det går ut över barn och hem.

Jag menar i stället att en kvinna, som under åratall innehaft en anställning, som varit av stor betydelse för henne själv, för hennes chef och hennes bankkonto, kan, när hennes barns oberoende har inträtt, lugnt överlåta barnet till en pålitlig jungfru och återgå till sitt kontor. Det var hennes liv innan den lilla föddes; hon gjorde det till en del av sitt liv, sitt temperament och sedan till övning. Varken hon eller någon annan undervärde- rar vad barnet är för henne själv och för en beundrande skara; men barnets inträde på scenen betyder icke, att hon hastigt avskäres från sitt tidigare liv. Det betyder, att samma liv som så säkert är grundlagt nu skall bli åtskilligt mera.

Låt mig nämna ett exempel. Får jag presentera mrs Walton? Jane Walton är tjugufem år gammal, vacker, chic, elegant, rolig och därför mycket underhållande. Hennes hem är förtjusande. Hon utgör den ena hälften av ett lyckligt, lojalt och gott äktenskap. För ett eller halvtannat år sedan blev familjen omåttligt lycklig vid den lilla Barbaras ankomst. När folk säga att det icke finns något lyckligt hem nu för tiden, hänvisar jag till Janes.

Något år innan hon blev gift var hon privatsekreterare hos en av cheferna i ett större bokförlag. Hon trivdes bra och var duktig i sitt arbete. Hon var väl avlönad, hade en lön som ingen man skulle känna sig skamsen för. Hennes chef förlitade sig på henne och Jane förstod sitt ansvar.

Efter giftermålet fortsatte hon sitt arbete som sekreterare.

(Forts. sid. 774.)

AHLGREN'S
NOBLESS
ÄR DEN ELEGANTA VÄRLDENS
SKINN- & LÄDERBALSAM.

"REDAN SOM POJKE . . ."

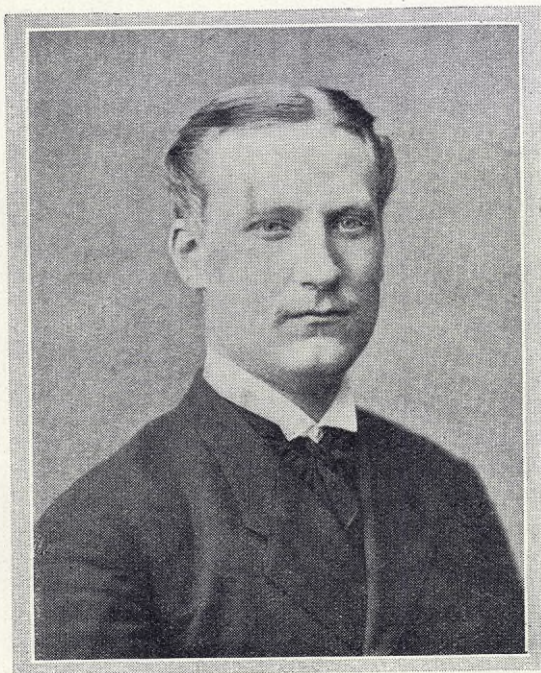
BARNDOMSINTRYCK SOM LETT VALET AV LEVNADSBANA.

GUSTAV CEDERSTRÖM, DEN SVENSKA målarkonstens nestor, berättar här, vad det var, som avgjorde hans val av levnadsbana — officer — krigsmålare:

»Om min barndom och mitt hem har jag redan ordnat så många gånger i mina skrifter, men gäller det de barndomsintryck, som givit impulsen till valet av levnadsbana, skulle jag vilja svara ungefär så här: Ingen kan måla hästar, som inte kan rida, ingen kan måla eleganta damer, som inte själv umgåtts med sådana och för att måla soldater, måste man själv ha levat soldatens liv och förstå soldatens moral.

Själv av gammal krigarläkt var jag tidigt förtjust i sport, ridning och jakt — mina första lärospån som ryttare gjorde jag vid 4 år — och från barndomen var jag vän och buss med de båda dragonerna och den gamle soldaten på Krusenberg. Mina första framtidsplaner voro tämligen högtsvävande — jag funderade nämligen på att bli sotare — ett yrke, som f. ö. alltid tycks löna sig. När dessa planer befunnos omöjliga att realisera, beslöt jag att bli trumpetare och vände mig fördenskull till en frände, som var officer — även det förgäves. Kavallerist kunde jag inte bli trots min förtjusning för hästar — ty det var min äldste bror bestämd för — och så stannade då mitt val på Värmlands jägare — kanske inte minst för den vackra uniformen —» tillägger baron Cederström, med ett skälmskt och ironiskt leende. »Värjorna där hemma talade också sitt språk — mina förfäders värjor och sablar alltsedan kalabaliken i Bender, då en av dem var med och sedan följde kungen i fångenskapen — de talade om släktens traditioner, som man måste vara trogen.

Så blev soldatlivet mig kärt — det lär en både att lyda och att befalla — men kanske mest att lyda ändå — det inskräper plikt känslan och vördnaden för traditionen som kanske intet annat yrke i världen — det måste även den varmaste fredsvän erkänna.

Nils Personne i ungdomens dagar.

Gustaf Cederström som pojke.

"Redan som pojke hade han håg och fallenhet för det och det" — i hur många stora mäns levnadsbeskrivningar finner man icke denna sats. Den har här tagits upp och som fråga riktats till professor Gustaf Cederström, intendenten Nils Personne och professor Bror Gadelius, som i några glada ungdomsminnen berättar i vad mån barndomsintryckena inverkat på valet av deras levnadsbana.

Och ju mer jag lärde känna den svenske soldaten, dess mer lärde jag mig förstå och värdera honom, och så kom det sig att jag blev militär- och historiemålare.»

Personne höll på att bli zigenarbarn.

Intendenten Nils Personne, karaktärs-skådespelaren och teaterkännaren, berättar här, hur tidigt hans håg stod till den konst, där han vunnit så många lagrar.

»Teaterluften var min atmosfär från barnsben», berättar intendenten Personne, när han med den tindrande malice och älskvärdhet, som man så väl känner igen från hans glansroller, drar sig till minnes sina glada barndomsdagar med Gamla Operans kulisser som bakgrund. Hans mor, fru Dumray, förestod nämligen fruntimmersgarderoben där; i hennes våning var det, som Karl XV brukade klä sig till operamaske- raderna — bland utsökta dyrgripar och segertroféer från sin teaterbana förvarar herr Personne också det armband som majestätet förärat hans mor, flera av Emilie Högvikvists tillhörigheter befinna sig också i familjen Personnes ägo, bland annat en kudde i den tidens vackra tapisseristil, av vilket fru Dumray gjort en förtjusande kopia i miniatyr.

»Vanligen höllo min bror och jag till bland operans kulisser,» berättar hr Personne, »och härifrån hade vi en utmärkt utikik över de tiljor som föreställde världen. Roligt hade vi, när Ander, den store operasångaren och hjärtekrossaren — gjorde sin

sortie och i kulisspeglarna mönstrade sitt ståtliga, för mångens hjärtefrid så farligt sköna yttre. En annan — om icke storhet, så dock celebritet — var amerikanske skridskoåkaren Jackson Hoynes, som flott och elegant kom inkörande på skridsko i »Profeten», följd av hela baletten, som med samma fart men mindre elegans kom efter på rullskridsko, så golvet skalv. Det var ett oväsen, som väckte publikens förtjusning och kritikens förargelse. Den senare kunde man emellertid ta med ro, nöjd med det ekonomiska resultatet, som kanske blivit ett annat, om dragplåstret uteblivit.

Något till rojalistisk var man också den tiden. Sällan gick en operaföreställning av stapeln utan att publiken spontant ropade på kungssången — och så spelade orkestern upp den. Men uteblev ropningen, var det vi pojkar — min bror och jag — som skickades ned till parkett, en på var sida, för att med full hals ropa: kungssången! Den önskade effekten uteblev aldrig, orkestern spelade, och publiken applåderade.

Naturligtvis spelade vi också teater för oss själva. Några blå skynken på golvet, en bräda högt uppsatt tvärs över rummet att gå balansgång över — det var en spänning, som vanligen löstes med ett fall i det böljande blå. Con Amore uppträdde jag som rövarhövding, medan min kusin John spelade den omutliga ordningsmak- tens representant.

Ett av mina tidigaste minnen har jag från Marstrand, dit jag som 4-årig parvel åtföljt min mor. En vacker dag var jag försvunnen, man letade överallt — förtvivlat — förgäves. Min mor sprang full av förfäran ned till båtbyggnan, då hon på avstånd fick se en svartmuskig zigenare i begrepp att föra bort mig ombord på en båt. Hade hon kommit ett par minuter senare, hade jag kanske förblivit i zigenarens våld, och måst ägna mig åt akrobatisk istället för karaktärsroller.

(Forts. sid. 775.)

Bror Gadelius (andra i ordn. fr. v.) med sina syskon.

BAKA MED
EKSTRÖMS JÄSTMJÖL

FRIDAG I SVENSKA HÖGKVATERET

NÄR KRONPRINSPARET GÄSTADE MINNEAPOLIS.

Uppvaktning för kronprinsessan med en svensk flagga, som bäres av en indian.

SKÅDANDE TILLBAKA PÅ FOLKDEMONSTRATIONERNA under färden genom stad och land, måste jag säga att höjdpunkten nåddes i Minneapolis. Skådespelet vid intåget i Newyork, med folkmassorna utmed vägen, var storslaget, och gjorde ett djupt intryck, framför allt på de ankommande gästerna, vilka icke kunnat vänta sig något dylikt. Den svenska midsommarfesten i Worcester, där 20—30,000 voro samlade, den svenska festen utanför Boston, folkträngseln i Antago och den stora samlingen kring det svenska ålderdomshemmet i Evanston utanför Chicago, däri omkring 50,000 beräknas ha deltagit — alla dessa och många andra voro märkliga erfarenheter och talande bevis på huru svensk-amerikanerne med entusiasm slöto upp kring kronprinsparet.

Men i Minneapolis, en stad på nära 400,000 invånare, hade dagen av myndigheterna förklarats såsom fridag, arbetet låg nere och hela befolkningen var samlad i gatorna utmed den kungliga automobilkortegens väg eller i universitetets Stadion. Så starka bifallsrop, såsom en våg följande kronprinsparets vagn, hade man icke hört förut, ty amerikanen är icke just demonstrativ; så mycket svenska flaggor hade man icke sett vaja från stängerna eller kläda husens väggar.

Det var tidigt på morgonen färden anträdde från utrikesministerns hus i St. Paul till Minneapolis, åt vilken stad hela dagen skulle ägnas. En strålande dag med en lätt vind från norr, som något mildrade verkan av de starka solstrålarna i dalgången. Färden gick genom de vackra parkanläggningarna utmed floden, vilka sträcka sig flere mil — överhuvud taget är

Höjdpunkten av våra landsmäns hyllning till kronprinsparet på dess resa i U. S. A. nåddes i Minneapolis varom vår i färden deltagande korrespondent här berättar.

utsträckningen av amerikanska städer icke att mäta efter europeiska begrepp — och över floden till Fort Snelling, där kunglig salut hälsade och de högsta militärmyndigheterna mottogo samt hade anordnat en väl utförd militärparad. Så till Wennerberg-statyn, upprest i Minnehaha-parken, återgivande Wennerberg i full figur såsom ung man. Här var en stor människomassa samlad. Många lära ha suttit och väntat sedan daggrynningen. Det var svårt till och med att hålla väg fri för kronprinsparet, ty folket trängde farligt på och brydde sig icke om de utspända repen; de tycktes vara där bara för att kliva över. Det hela tyckes dock ha avlupit utan olyckshändelse. En svensk sångkör hälsade med kungssången, Sveriges flagga och Hör oss Svea, kronprinsen talade till de församlade på svenska och engelska och Sveriges minister i Washington, Boström, gift med en sondotter till Gunnar Wennerberg, nedlade en krans. Ny trängsel och många handskaningar samt hurrarop för kronprinsparet och därpå vidare till en högtidlig mottagning av mayom och stadsrådet vars president överlämnade en textad välkomst- och hälsningsadress och vars ene medlem uppläste en hyllningsdikt på latin. Sedan till en svensk-luthersk kyrka i de mest svenska stadsdelarna. Under färden dit stodo församlingsbor och skolbarn med fanor uppställda framför svenska skolor och kyrkor, och vid det stora svenska sjukhuset voro läkare och sjukpersonal samlade.

I kyrkan hölls en kort gudstjänst, en svensk sångkör sjöng och prästen höll ett tal till kronprinsparet, tackande för besöket och erinrande om vilket minne detta skulle bli för Minneapolis' svenskar. Kronprinsen överlämnade ett antependium till kyrkan och talade därpå från kyrktrappan till den tätt packade folkmängden. Var och en som haft tillfälle jämföra märker huru han vunnit i säkerhet i uppträdandet inför folkmassorna samt huru utomordentligt han utvecklat sin förmåga att improviserat svara på anföranden, vilkas innehåll icke blivit bekanta för honom förrän det ögonblick de hållits, att gripa väsentliga punkter och skickligt turnera och returnera dem.

Den svenska vicekonsuln och fru Jaenson gävo lunch ute på en av golfklubbarne utanför staden mellan sjöarna — många vackra sjöar försköna stadens omgivningar — och från lunchen gick färden genom staden till universitetet. Detta var vad folkmassorna i gatorna beträffar och de svenska dekorationerna höjdpunk-

Damernas egen.

Iduns stora utställning i Konstakademien öppnas den 1 sept. För upplysningar och förfrågningar träffas utställningens kommissarie, fru Almida Petersson, varje dag under augusti månad kl. 2—3 em. å Iduns redaktion.

ten. Gata efter gata packade massor, med endast smal väg för kortegen i mitten, — en våg av bifallsrop, handklappningar, viftningar; här syntes den största svenska flagga jag någonsin skådat; ett stort åtta- eller tioväningars varuhus hade ena hälften av ytterväggen täckt med en sådan och andra hälften av en motsvarande »Stars and Stripes». Dessa gatudemonstrationer, i vilka säkerligen över hundratusen personer deltog, gingo till hjärtat; man kunde icke undgå att känna med sig att man så långt borta från hemlandet var omgiven av hemlandets atmosfär bland nära anförvanter.

Efter mottagning i universitetet med den vanliga presentationen och handskakningen av hela lärarekåren med vänner och bekanta — här höllo unga damer de handskakande presenterade i armen och ledde dem förbi kronprinsparet i jämn ström för att göra processen så kort som möjligt — vidare till Stadion. Detta är, egendomligt nog enligt våra begrepp, byggt av universitet och tillhör detta.

Nere i arenan hade en tribun upprest för gästerna, nedanför denna var en stark svensk sångarkör samlad och en armémusikkår. Kronprinsparet åkte sakta runt arenan en gång, följt av applådernas stormvåg, och därefter intogos platserna på tribunen, varpå talens hyllningar togo vid.

Här vill jag passa på att infoga en anmärkning om den utmärkta hjälp mikrofonen, förbunden med åt alla håll mot åhörarna riktade megafoner, är vid massmöten. Här var avståndet mellan talarne och åhörarna så stort att dessa under vanliga förhållanden skulle hört föga av talen. Nu däremot hördes varje ord, även utsagt i vanlig samspråkston, klart till varje del av stadion.

På kvällen efter dessa festligheter gästades en framstående Minneapolis-medborgares hem 20 engelska mil från staden ute vid en av sjöarna. När solen sänkte sig bortom de mörka furorna och dessa samt de vita björkstammarna speglade sig i det stilla vattnet trädde åter hembygden livslevande framför en.

XY.

Kronprinsen och kronprinsessan ombord på "Macom" skåda fram emot New York.

Pom-Pom ?

Pom-Pom benämnes CAP:s omtyckta, med de bästa utländska chokladmärken tävlande, Palmery- och Mjolk-choklader i småbitar, förpackade i askar om 80 gr. till 50 öre, å 170 gr. till 1 kr. Begär ej endast ofylld choklad utan Pom-Pom, röd eller blå i CAP originalaskar. — Ej dyrare än i lös vikt.

DEN SVENSKA VÄRDINNAN I WIEN

EN SOM HAFT BRÅDA DAGAR I SOMMAR.

SVENSKA LEGATIONEN I WIEN har under många år varit inrymd i det ståtliga huset Stadiongasse 6 i omedelbart grannskap av Parlamentet och Rådhuset. Där är det fru Karin Reuterswärd på grund av makens sjukdom under dessa svensk dagar i Wien ensam fått uppfylla representations- och värdinnesplikerna. Vackert och värdigt har hon gjort det. Den blågula flaggan har vajat välkomnande utanför, och varje dag har hon haft mottagningar för svenskarna. Hon har bara haft den önskan, att alla svenskar skulle nås av hennes inbjudan och finna vägen till svenska legationen och hennes hem.

Sedan ett och halvt år är familjen Reuterswärd Wiensvenskar. Legationsrådet Patrik Reuterswärd är svenska legationens i Wien främste man. Ministerposten drogs beklagligtvis in för ett par år sedan, och ministern i Bern är nu ackrediterad i Wien.

Det är på många platser makarna Reuterswärd fått slå upp sina bopålar: i Tokio, i Shanghai, i Stockholm, i Köpenhamn, i Berlin, i London och nu i Wien. Ett lärorikt och intressant liv om också ovanligt ansträngande. Att åren i den tyska huvudstaden varit av särskilt intresse för fru Reuterswärd förstår man, då man hör henne berätta från den tiden. Då hade hon kanske starkaste känslan av att kunna hjälpa och lindra nöd.

Hon har blivit van genom de många flyttningarna att lätt sätta sig in i olika förhållanden, fastän hon alltid lämnar en bit av hjärtat kvar på varje plats. Men hon får alltid taga sitt hem med, och uppackningen och ordnandet av det nya hemmet är ett av hennes stora intressen. Det kan man också förstå, då man ser familjen Reuterswärds vackra och konstnärliga hem. Här samlas svenska kolonien sista fredagen i varje månad till sällskaplig samvaro. Svenska kolonien är ej stor. Den har fått österrikiskt inslag genom de äktenskap, som

Fru Karin Reuterswärd med sina tvillingpojkar.

Svenskar bofasta i Wien och de många svenskar, fosterföräldrar till österrikiska krigsbarn, som i dagarna gästade Wien, känna stor tacksamhet till fru Karin Reuterswärd, svenska legationens charmanta och gästfria värdinna, som här presenteras för Iduns läsarinor.

ingåtts mellan svenskor och österrikare, som mötts under kristidens hjälpverksamhet. Den svenska koloniverksamheten ligger båda makarna Reuterswärd varmt om hjärtat. Hos dem är dörren öppen för alla. »Jag vill ha det som en gästfri svensk prästfru på landet, och får jag veta, att någon svensk varit i Wien och ej kommit upp, blir jag ledsen. Då först märker man »landsförvisningen», säger fru Reuterswärd. »Hemmet

och de svenskar man får ha omkring sig ger en känslan, att man har något av Sverige med sig.»

Hon berättar också om svensk-österrikiska föreningen »Svea», en sammanslutning av nu vuxna krigsbarn. Ur kärleken till vårt land är deras sammanslutning framsprungen. På föreningens sammankomster förekomma svenska föredrag, sånger, folkdanser och lekar. Till och med fira de svenska märkesdagar såsom Valborgsmässoafton, midsommar och Karl XII:s dödsdag m. fl. Denna förening är ett rörande bevis på de forna krigsbarnens kärlek till Sverige och allt svenskt och är värd all uppmuntran och sympati från Sverige. Föreningens dröm är att så småningom kunna få en samlingshall och ett svenskt bibliotek.

Ja, fru Reuterswärd har många förpliktelse och hon har också förståelsen och den goda viljan att göra det bästa och mesta på sin post. Inte underligt, att hon är allmänt avhållen av både svenskar och österrikare och alla, som få njuta hennes charm och värdinneskap.

Men hon har förutom det officiella även familjen att tänka på: maken och de sex präktiga pojkarna, varav den äldste är tolv år gammal, de yngsta tvillingbröderna Patrik och Gösta tre och ett halvt år. De äro nu över sommaren alla på Degernäs i Värmland, dit även fru Reuterswärd inom kort avreser. De tre äldsta skola stanna i Sverige i höst för att gå i skola i Sigtuna. De måste få sin svenska uppfostran.

Fru Reuterswärd är dotter till f. d. Magistratssekreteraren och rådmannen K. W. Herdin i Uppsala och hans maka, född Bexelius, och det var i den glada studentstaden vid Fyris, som hon tillbragte sin ungdom. I den vackra Donaustaden är hennes ljusa nordiska gestalt den svenska legationens och det svenska hemmets medelpunkt och vackraste prydnad.

THYRA FREDING.

HAR NI HÖRT? AV HEDVIG SVEDENBORG

Det var torsdag och den lilla stadens stora torg prunkade i högsommarens saftiga färgprakt. Blomkål och morötter, tomater och gurkor — rött och vitt och grönt bland blåbär, körsbär och blommor, blommor i stora mängder.

Men trots att solen sken och det myllrade med folk mellan stånd och korgar, var det som om det den dagen inte ville bli riktigt liv i affärerna, ty ont tal gick som en löpeld mellan köpare och säljare.

— Säg har ni hört?

— Dom säger sjutusen.

— Nej femton.

— Ack om det ginge för så lite, kära ni, det påstås att det inte räcker med tjugufem.

— Och i tio år har han hållit på utan att någon märkt det.

— Han hängde sig i vedboden.

— Nej på vinden.

— Visst inte. Han tog först gift och sedan sköt han sig.

Skvallret, det eviga, odödliga, tanklösa skvallret, kan inte för ofta få sig en välbehövlig snärt.

— Den arma hustrun!

— Nå vad det anbelangar, så är det allt hon som gjort av med pengarna på kläder och annat. För se fint skulle det vara.

— Inte. Det är hans uteliv som gått till sådana massor med pengar.

Då mitt i en grupp höjer Ost-Johanna sin röst och det ligger myndighet i hennes stämma:

— Förlåt, säger hon, att kamrer Gren gjort av med sig, det vet vi alla, men ännu har ingen sett att han tagit så mycket som ett enda rött öre. Och har någon av er någonsin funnit fru Gren klädd över sitt stånd och sina tillgångar? Och förståndigt och klokt har hon alltid gjort sina uppköp. Medan ni, likaväl som jag, vet att kamrern inte tänkte på annat än hem, trädgården, barnen och hundarna.

Jag tycker att det kan vara nog som det är utan att vi dessutom lägger salt i såret.

— Kära hjärtandes vad hon tar vid sig, en säger ju bara vad en hört. En annan kan väl inte veta hur det hänger ihop.

— Just därför är det bäst att ingenting säga, muttrade Ost-Johanna och skar ut ett saftigt stycke kumminost till borgmästarn.

— Hon har rätt, Johanna, sade den fete jovialiske mannen, lösa ord kan välla märken som aldrig går att radera ut.

Och just så gick det i detta fall.

För trots att det visade sig vid utredningen av affärerna att allt var i mönstergill ordning, hette det alltjämt att »det visst var något trassel med affärerna och att hans hustru var en smula vidlyftig.»

Ett tungt arv som de lösa tungorna givit den förut hårt drabbade familjen Gren att bära genom livet.

INREG. VARUMÄRKE

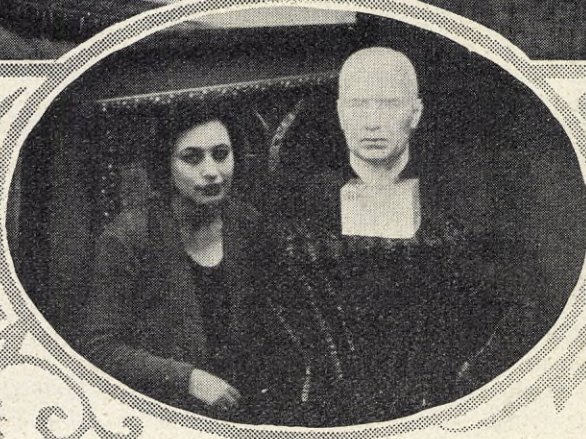
LEJON

STRUMPOR & VANTAR

äro kända för slitstyrka, god passform och förstklassigt utförande

FRÅN BOSPOREN TILL MÄLARSTRAND

TURKIETS FLYTANDE UTSTÄLLNING SOM GÄSTAT VÅR HUVUDSTAD.

Fröken Seuka Fuad i en av de sidenrockar, som var en av stockholmskorna mycket eftersökt klädespersedel. — Överst t. h. ses textilier och keramik, som voro mycket begärliga, framförallt köptes alster av den urgamla Kutaja-industriens fajanser. I nedre raden fr. v. Slöjan har fallit och den moderna turkinnan är ej rädd att låta den otrogne beundra hennes skönhet. Nermin Farouki är skulptris och å den konstutställning som även inrymmes på båten ses denna byst av hennes far vid vilken konstnärinnan här slagit sig ner. (Holmén, foto).

OMBORD PÅ DEN TURKISKA ÅNGAREN Kara Deniz står landets herre Kemal pascha med sträng min och händerna stoppade djupt i byxfickorna. Han är visserligen bara i bild men fotografien i hel storlek presenterar honom lika bra som om han stode där livslevande. Förresten finns hans porträtt över allt på båten, han är tydligen mannen som för närvarande genomsyrar nationens liv på ett helt annat sätt än någon av de gamla monarkerna. Turkiet av i dag är en ung nation som med energi och entusiasm kämpar för att få en rangplats bland Europas stormakter. Och för att göra sig ännu mera känt har det skickat ut sin fly-

Äktenskapets a och o.

Tre gyllene regler som fru Jack London rekommenderar.

Charmian London i sin ägandes havreåker.

Fru Charmian London, Jack Londons maka, gör visit i Stockholm. När man ser henne har man nästan svårt att föreställa sig henne som amerikanska, snarare sveper det en fläkt av Paris kring hennes lilla välgymnastiserade gestalt med det bobbade, dunkelt kopparglänsande håret och de livliga rörelserna. I någon mån har väl också många och långa resor gjort henne internationell men när det gäller Kalifornien är hon patriot. Där ligger ju Mändalen med ranchen Glen Ellen, Jack Londons skapelse, hemmet där de båda lyckliga makarna levde och arbetade tillsammans.

Med tanke på detta lyckliga hem är det vi be fru Charmian säga vad hon anser som de viktigaste betingelserna för ett lyckligt äktenskap och dess

bestånd. Vålligt ställer fru Charmian upp tre gyllene regler för den äktenskapliga lyckan.

— Först och främst skall det vara byggt på verklig kärlek, säger mrs. London. — Men den skall vaktas och vårdas som en helig eld hela livet igenom. Med ett ord man skall bemöda sig om att

tande utställning fylld av en mängd varor både gedigna artiklar och diverse bazar-skräp vars orientaliska härkomst dock gör publiken köplysten. Båten har dessutom en stor besättning både damer och herrar, flera karaktäristiska typer, vackra mörkögda representanter för det evigt kvinnliga och vördnadsvärda åldringar som väcka föreställningar om någon gammal saga ur Tusen och en natt. Det finns även en liten zoologisk avdelning ombord, nämligen kvittrande burfåglar och jamande katter, av vilka senare nog en och annan liten unge hamnat hos svenska besökare.

behålla varandra, inte bara slå sig till ro med ett "nu är det bra, nu ha vi varandra."

För det andra skall man och hustru vara goda kamrater, intressera sig för varandras arbete, eller om detta inte är möjligt, respektera det. Vidare — detta anser jag inte minst viktigt — skall man respektera varandras personlighet. Om den ena maken vill stänga sin dörr och vara ensam skall den andre inte pocka på sällskap. Det är obilligt att fordra att man skall avstånga sig från nöjen man vant sig vid, bryta med människor man trivts med, helt och hållet lägga om sina vardagsvanor bara för att man gift sig.

Så skall man inte vara tillsammans jämt och ständigt. Det är ett fel som nygifna begå att aldrig släppa varandra ur sikte. En och annan liten resa var för sig skadar inte alls."

Av alla bakpulver man sett sägs Tomtens vara numro ett

M A R T H A O C H M A R I A

A V V E R A V O N K R Æ M E R.

DET HAR FUNNITS KORTA STUNDER i livet, då allt stått stilla. Och de stunderna kan ha varit de bästa. Då allt stått stilla, inte av tröghet och leda, utan av n u e t. Därför att man inte ville gå ifrån detta nu, inte tänkte på annat, inte tänkte på något.

Vissa naturer kunna njuta av n u e t, andra inte. Vissa naturer hasta alltid framåt. Så fort den mörkaste tiden är över, har man börjat tänka på vår och sommar och våren dröjer. Den är kall, man väntar varje dag, men den släpper inte ifrån sig någon sol, någon mildhet och man är otålig — så står första maj där, kanske med snö, så kommer sommaren kanske regnig, man har väntat med samma otålighet på sin semester och när den väl kom, när första dagen kom — hade man tandvärk. Så gick en vecka till spillo, då semestern inte fyllde vad den lovat, det som man gått och väntat på sedan jul.

Det är så man inte skall se sin tillvaro. Att alltid hasta framåt, alltid liksom vara i förväg, taga förskott på själva varandet. Så kommer ett hål i en tand och har makt att bestjälja en på något. Jag ser mig själv en vår för länge sedan som en alldeles ovanligt löjlig figur. Det var en period, då Hemslojden började lancera tyger för gatubruk, man skulle komma bort från föreställningen att bomullstyg var »bondaktigt» och endast passade ihop med härbren i Dalarna. Jag hade ivrigt hoppats på den nya linjen och sytt mig en promenaddräkt av grönt bomullstyg med vit väst och ville tvinga våren att komma. Jag hade dräkten på mig en påskdag ute i staden. Jag har visst aldrig frusit så. Jag ser mig själv

I Spånga kyrka sammanvigdes torsdagen den 8 juli lantbrukaren *Harald Larsson*, Danshyttan, och fröken *Greta Norman*, dotter till kronofogden E. J. Norman, Spånga, och hans maka, född Fahlborg. (Foto: Lamm.)

Några förståndiga och tänkvärda ord till vår jäkiande tid där Maria har så svårt att få en plats.

stå vid refugen vid Centralstationen och bita ihop tänderna för att inte huttra och skaka av köld, utan bära min löjlighet kallt, inte till pris åt alla andra.

Att njuta av n u e t är icke att taga ut i förskott. Det är inte heller att alltid njuta, som de njutningslystna. De ha heller aldrig ro, men deras oro är annorlunda den har en prägel av livsleda mellan vågkammarna av hög stämning.

Att njuta av n u e t är att taga de goda dagarna med de onda, alltid tacksamt, att se sig omkring, om det så är på en refuge, på medmänniskorna med vänligt, lugnt och uppriktigt intresse, istället för att trampa av retlighet för att inte vagnen kommer och betrakta de andra som hemliga fiender, de där äro skulden till att den dröjer. Att njuta av n u e t är att arbeta fort och vara inställd på att med lugn ta hinder för att komma hem i tid, med lugn ta långa, onödiga telefoneringar, med lugn ta missöden, besvikelser, den dagliga erfarenheten att an-

Sommarvandring.

*Ungbjörkar vajade med solstänk över grenarna
och himmelen var molnfri och blå.
Rödklöver glödde så praktfullt över renarna,
och blåklockor blommade och nickade bland stenarna
vid vägen där vi vandrade, vi två.*

*Asparna de darrade och skälvde såsom strängarna
på felan, då valsen börjar gå.
Vildrosor prunkade i skärvtitt över ängarna,
och penninggräset dallrade och viftade med "pengarna"
vid vägen där vi vandrade, vi två.*

*Smultronen glimmade så röda uppå tuvorna
och ormbunkar höjde sig på tå.
Solögon tittade så skälmskt under huvorna,
och djupast in i skogssnåren kuttrade duvorna
vid vägen där vi vandrade, vi två.*

*Ja ack, vad den vägen var ljuvlig till att vandra,
då drömmarna stego mot det blå.
Den ena gick och tänkte i smyg på den andra,
och hjärtana de funno ju så småningom varandra
på vägen där vi vandrade, vi två.*

ELNA DAHRLIN.

dra inte alls handlat så, som man väntat av dem.

Det finns ett slags allt för stark plikt-trohet, som hindrar människorna och då i synnerhet husmödrar, att njuta av n u e t. De unna sig inte att sitta med en bok, att spela piano, att dåsa. Det är som om de skämdes över det inför sig själva. Att tillgodogöra sig n u e t betyder inte alltid vila, det kan betyda ombyte av syssla, framför allt att ge sig åt en hobby. Men vare sig jag sticker en jumper med en glädje som som om jag stal tiden eller jag hänger i en vilstol eller står på trottoarkanten och hör på vaktparaden — det sista är något ljuvligt, vill jag säga er! — så kan detta vara bräddat av en stor tacksamhet mot livet.

En ung fru bland mina vänner sade mig nyss att hon ofta går ut i sin kolonitäppa och bara sitter och sitter och tänker inte ens. Hon är inte skånska, men hennes täppa är skånsk. Den dignar just nu av rosor och små spaljéträd och självsådda penséer och bredvid stå alla de andra täpporna med sina leksaksgrindar lika frodiga. Och där sitter hon med sitt urriga hår och låter solen skina på sig. — »Jag kan göra det till och med om fredagarna!» har hon bekänt. I det gedigna Skåne har man året runt storrengöring om fredagarna, överallt, överallt.

Och först då förstod jag skillnaden på Martha och Maria. Det har tagit mig många år att fatta den, jag trodde alltid förut att Martha, som »gjorde nytta», var den förnämsta av de två. Fastän jag visste, att eftersom det stod i bibeln måste det ligga någon vishet förborgad i berättelsen. VERA v. KRÆMER.

I Seglora kyrka på Skansen i Stockholm sammanvigdes lördagen den 17 juli e. o. hovrättsnotarien *Torsten Hellberg* och fröken *Elisabeth Carlson*, dotter till framlidne stadsingenjören J. B. Carlson, Linköping, och hans efterlevande maka, född Pennington. (Foto: Lamm.)

Arti Eskimåfärger för kallfärgning äro ljus-, svett- och gnid- äkta och kosta dock endast 30 öre i färghandeln. Färga lika på ylle, halvylle, siden, konstsidan, linne och bomull.

Lidol är den tillförlitligaste av alla bröstkarameller
Ende tillverkare:
AXEL FORSBERG - GÖTEBORG

HOLGER DRACHMAN OCH FRU DANIEL

MINNEN VID LIVETS MILSTOLPAR.

Anna Fallström.

Fru Anna Fallström, maka till Daniel Fallström, fyller den 31 juli 65 år och erinrar sig till födelsedagen ett möte med Holger Drachman och en tidigare våt födelsedag:

IDUN HAR BETT MIG ATT LÅTA mitt porträtt beledsagas av ett minne. Minnen skymta nog förbi och gestalter även. Och det är ganska svårt för mig att i ett sådant här embarras de richesse välja ut något som kan intressera Iduns läsekreter.

Jag minns t. ex. mitt första möte med Holger Drachmann. Det var i foyern utanför den så kallade Kungl. logen på Sv. Teatern. Vi voro där en hel del inbjudna för att övervara festföreställningen av hans »Gurre». Vi voro samlade i den lilla vackra foyern i rococo för att bli föreställda för hedersgästen. Så kom till sist Holger Drachmann, hög och ståtlig, och när min man presenterade mig för honom klappade han mig på kinden och slog ut med handen på sitt vanliga älskvärda sätt: »Ja sådana har jeg netop tænkt meg fru Anna. — Det är nu jämt tjugo år sedan i höst, men för mig är det ett minne för livet.

Som motsats till denna afton i fest och jubel erinrar jag mig en åsknatt 1898 på Yxlan snett emot Furusund. Stället heter Skarmsund. Det hade varit en ovanligt het och kvav julidag. Man orkade knappast röra sig ur fläcken. Man anade att det stundade till ett svårt oväder, men det ville inte bryta löst. Så kom då natten och man riktigt flämtade efter luft. Plötsligt lyses rummen upp av en bländande blix, vi sågo trädgården utanför i skarp belysning. Så kom en åskknall som fullkomligt skakade hela stugan. Under ett par timmars tid följde blixarna så hastigt på varandra att man gott kan säga, att det var som hade man utanför tänt en bengalisk eld i blåvitt. Vi ägde då en liten kär vän, bara en liten hund, som hette Dorrit. Hon låg alldeles som förlamad och sträckte benen ifrån sig. Vi trodde hon var död. Så småningom drog emellertid ovädet förbi ut åt fjärdarna. Morgonen därpå när vi kommo ut, sågo vi runt omkring oss förödelsens styggelse. Det fanns inte en telefonstolpe som inte var splittrad av blixten. Och av dessa stodo några alldeles inpå

husknuten knappast ett tiotal meter från vår stuga. Det var rent av ett under, åtminstone tyckte vi det, att vi blivit skonade. Se'n dess har många åskväder och stormar dragit över vårt hus, men blixten har aldrig slagit ner. När ovädet dragit förbi har det på nytt lyst sol in i vårt hem.

Egendomligt nog inföll min födelsedag dagen efter den omtalade åsknatten. Regnet fortfor att ösa ner och i detta regn kommo Axel Rundbergs, sångarens och regissörens vid Kungl. Operan elever, av vilka nu endast finns en kvar, den över hela landet kända tenoren »Pekka». Och dessa kavaljerer kommo dyvåta för att uppvakta mig med lika våta blomsterkvastar. Men de förde också sång och ungdom och gott humör med sig och möttes inte heller av sämre. Åsknatten var glömd. Dorrit viftade på nytt på svansen och välkomnade middagsgästerna. Och snart ljöd i den daggfriska och doftande, vackra lilla trädgården den mycket bekanta sången: helan går!
ANNA FALLSTRÖM.

Delad glädje dubbel glädje.

DET VAR JULEN 1921, DET MINNESRIKA nödåret för så många arbetslös. Vekorna före jul var man formligen överhopad av besökande, som saknade så gott som allt, och ju närmare vi kommo julaftonen, blev den tanken mer och mer ofrånkomlig: huru skall man kunna sitta i sitt ljusa, varma hem och njuta av allt, när så många hemlös, hungrig och frysanse broder irrar kring i vår goda stad? Nej, det kunde man ej, det kom man snart på det klara med. Huru väl minnes jag ej, när jag, för att lätta mina bekymmer, gick in i ett hem, vars dörrar alltid stå öppna för den nödställda, och fann, att samma tanke hade uppstigit även där — vi måste göra något för främlingarna bland oss. Och ni må tro, att inom ett par dagar var allt ordnat. Många hjälpande händer kommo i rörelse, en ljus och trevlig lokal iordningställdes med julgran, julljus och julmat. Det var huvudsakligast medlemmar av Frälsningsarmén, som betjänade dem, och många kära, hjärtevarma fruar i vår stad gävo pengar. Det bjöds på kaffe, gott och mat, och dessutom fick var och en av de omkring 20 unga männen något klädesplagg, som de särskilt voro i behov av.

Om Idun

**blivit slutsåld på båtar och tåg
så var vänlig anmäl detta om-
gående till Iduns Expedition,
tel. 16 46 och Norr 61 47.**

Aina Bäärnhjelm.

Fru Aina Bäärnhjelm, maka till kapten K. A. Bäärnhjelm i Skellefteå, fyller den 7 augusti 50 år. Ombedd av Idun att berätta något levnadsminne ger fru Bäärnhjelm följande lilla skildring ur ett rätt dystert kapitel av Norrlands historia.

Julaftonen kom. Det var kallt därute, och när vi på aftonen i den stjärnklara kvällen gingo med våra många paket till »härbärgen» — vi kallade det så — kom osökt den tanken för en: »och där fanns rum i härbärgen», såsom en motsats till den första julkvällen, »för Hon om fanns icke rum i härbärgen».

Hjärtat jublade, ögonen lyste bestämt i kapp med stjärnorna över att få vara med och dela glädjen med eljest glädjelösa varselser.

Lyckliga anleten mötte, när vi kommo in i härbärgen. Där var ljus, där var varmt, där överst i julgranen satt stjärnan, vilken liksom Betlehemsstjärnan en gång ville leda jordens vandringsmän. Det går aldrig ur mitt minne, de handslag och tårfyllda blickar, som erinrade om länge sedan svunnen lycka, de talade om något, som de hade förlorat på vandringen genom världen, men som de gärna hade velat få igen. Genom den kärlek, som mötte dem i ordet och gåvorna, öppnades kanske någon ung mans ögon för Gåvan, som mänskligheten så lätt förkastar, men som i alla fall är dess enda rikedom och lycka. Det var också vår bön, att så skulle ske.

Vår samvaro blev ej långvarig, vi måste bryta upp för att gå hem och med våra kära fira jul, vilken blev en av de ljusaste, därför att vi fått göra det litet ljusare för våra medbröder.

I härbärgen fingo de stanna över julhelgen. Genom Röda Korsets försorg fingo vi sängutrustningarna. I härbärgen fingo de sin mat. Staden lämnade anslag och på så sätt kunde härbärgen hållas uppe i fem månader. De vandrare bröderna fingo stanna i tre dygn, fingo sköta sina kroppar och sina kläder och arbeta på vad de kunde för att sedan draga sin färde till nya oanade besvärigheter.

Ja, detta var ett litet levnadsminne, som talar om att delad glädje är dubbel glädje.

AINA BÄÄRNHJELM.

JOFUROL

TEKN. FABRIKEN JOFUR, Postbox 227, Stockholm.

Betria rumsväxterna från ohyra.

Osvikligaste medel är vårt Jofurol-bad i förpackningar från 75 öre pr styck.

IDUN S PORTRÄTTGALLERI

HILMA HELLING.
F. Zethrin, Örebro. Änka efter landssekreteraren August Helling, Örebro.
80 år den 1 augusti.

ANNA SÆVE.
F. Malmsten, Stockholm. Maka till f. d. rektorin m. m., fil. dr Teofron Sæve.
80 år den 2 augusti.

MARIA BJÖRNSTRÖM.
F. Håkansson, Södertälje. Änka efter professorn och medicinalrådet Fredrik Björnström.
80 år den 4 augusti.

GERTRUD KIHLGREN.
F. Kluth, Stockholm. Orgelnist i katolska kyrkan sedan 1874. Maka till direktören N. M. Kihlgren.
70 år den 31 juli.

MARINA LINDBLÖM.
F. Gyllenkrok, Alsten, Äppelviken. Änka efter teckningsläraren K. O. Lindblom, Örebro.
60 år den 2 augusti.

MARIA MOBERG.
F. Björkman, Stockholm. Änka efter översten John Moberg.
60 år den 3 augusti.

ELIN AXELSON.
Fröken, Nora. F. d. lärarinna vid Nora samskola. Ordf. i Norakretsen av Röda Korset m. m.
60 år den 4 augusti.

MÄRTHA OHLSON.
Fröken, Stockholm. Pianist.
50 år den 27 juli.

LILY SUNDIN.
F. Widell, Göteborg. Maka till grosshandlaren Ernst Sundin.
50 år den 31 juli.

SIRI WIKANDER-BRUNANDER.
Med. lic. Prakt. läkare, Göteborg. Maka till läroverksadjunkten H. Brunander.
50 år den 31 juli.

MARIA von SYDOW.
Fröken, Mörbylånga. Bankkassör. Ordf. i Röda Korssets lokalaavd. Förest. för föreläsningfören. m. m.
50 år den 1 augusti.

ANNIE WILMS.
F. Hård af Segerstad, Stockholm. Maka till direktören Ernst Wilms.
50 år den 1 augusti.

HULDA RUDIN.
F. Sillén, Nordmark, Finn-mossen. Maka till kyrkoherden J. A. Sillén.
50 år den 3 augusti.

ANNA FAHLÉN.
F. Johanson, Sollefteå. Änka efter riksdagsmannen och auditören A. H. Fahlén.
50 år den 4 augusti.

CLARA MARKSTRÖM †.
F. Avander, Lillpite. Änka efter förvaltaren C. A. Markström.
* 1834, † den 26 juni.

AUGUSTA RAMSAY †.
F. frih. Leijonhufvud, Stockholm. F. d. hovfröken hos kejsarinnan av Ryssland. Änka efter hovrättsrådet A. H. Ramsay.
* 1843, † den 11 juli.

ANNA LYBECK †.
F. Ekeman, Linköping. Änka efter godsägaren Th. F. Lybeck.
* 1844, † den 11 juli.

AUGUSTA LAGERCRANTZ †.
F. Sjöstedt, Stockholm. Änka efter vice häradshövdingen Theodor Lagercrantz.
* 1851, † den 18 juli.

ELIN HJERTSTRÖM †.
Fröken, Gränna. Dotter till majoren Fredrik Hjertström och hans maka f. frih. Boije af Gennäs.
* 1854, † den 9 juli.

ANNA HJERTSTRÖM †.
Fröken, Gränna. Syster till fröken Elin Hjertström.
* 1855, † den 7 juli.

Post
DUBBEL
TJOCKA rostade
majsflingor

Aptitliga, fräsiga, guldbruna — serveras direkt ur paketet med grädde eller mjölk — 80 öre per paket om 12 à 15 portioner.

GYLLENE RINGENS SYSTRAR

A V O. H E N R Y.

RUBBERNECKS BUSS VAR JUST färdig att gå. De glada takpassagerarna hade fått sina platser anvisade av den artige konduktören. På trottoaren stockade sig åskådare, som hade samlats för att stirra på åskådarna, och bevisade naturlagen, att alla jordiska varelser bli rov för andra varelser.

Megafon-mannen höjde sitt tortyrinstrument, det inre av den stora automobilen började dunka och bulta som hjärtat på en kaffemoster. Takpassagerarna klängde sig nervöst fast vid sätena, den gamla damen från Valparaiso, Indiana, skrek, att hon ville bli avsläppt. Men lyssna med stetoskopet, innan hjulet går runt, till ett kort företal, som skall avslöja för dig ett märkligt föremål på livets turistresa.

Snabbt och på långt håll känner den vite mannen i Afrikas vildmark att en vit nalkas, blixtnabb och trygg är intuitionen mellan moder och barn, utan hinder umgås herre och hund över den lilla ström, som skiljer djur och människa, oändligt hastigt och förstälighet flyga de korta budskapen mellan älskande. Men alla dessa antydda fall ge endast en svag och konturlös bild av sympatiens och tankens överföring, jämförda med ett annat fall, som Rubbernecks buss skall avslöja. Ni skall få se (om ni inte gjort det redan), vilka varelser bland hela mänskligheten, som fortast läsa i varandras hjärtan och själar, när de råkas öga mot öga.

Signalhornet tutade, och »Glo-på-Gotham»-bussen satte majestätiskt i gång för sin lärerika färd.

På det högsta sätet, det där bak, satt nygifte James Williams från Cloverdale, Missouri, med sin fru.

Skriv det med stora bokstäver, vän typograf — det sista ordet — ordet framför andra i livets och kärlekens helg. Blommornas doft och nektar, vårbäckens första porlande, lärkans jublande drill, aromen av citronskalet, som sätter piff på cocktailen sådan är den unga bruden. Helig är hustrun, vördad är modern — men bruden är en check på obestämt belopp, som gudarna sända som lysningspresent, när mänskliga viges vid människa.

Bussen gled uppför Golden Way. På kommandobryggan på det stora skeppet stod kaptenen och trumpetade ut till sina passagerare den stora stadens sevärdheter. De hörde på med gapande munnar och öronen öppna, medan storstadens märkvärdigheter trollades fram för deras ögon. Förvirrade, upphetsade av iver och lantlig nyfikenhet, försökte de med ögonen mässa till megafonens altartjänst. I en vidlyftig kyrkas högtidliga spiror trodde de sig se Vanderbiltarnas hus, bland den beskäftiga massan vid Grand Centrals resgodsinlämning sågo de med förundran Russel Sages blygsamma hydda. Uppmanade att titta på Hudsons kullar, gapade de omisstänksamt på de upptorna-

Mellan två älskande kvinnor finns ett syster-skap, en hemlig telegrafi, som med både känsla och humor skildras av författaren här.

de högarna från en nyss avslutad muddring. För många var den på pelare byggda järnvägen ett Rialto, där uniformerade män sutto och gjorde hackmat av ens biljetter.

Men jag ber er titta på Mrs James Williams — Hattie Chalmers, som en gång var Cloversdales skönhet. Ljusblått är brudfärgen, om hon vill, och denna färg hade hon hedrat. Villigt hade mossrosens knapp lånat hennes kinder sin ljusröda färg — och vad beträffar violen! — så tack så mycket, hennes ögon är utsökta som dom är. En onödig remsa av vit chau — nej det är ju den som kör bussen — av vit chifon — eller kanske var det grenadine eller tyll — var knuten under hennes haka, för att hålla kvar hennes hatt. Men ni såväl som jag vet, att det är hattnålarna, som svara för det.

Kring dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan
Ebba Bernadotte.

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. Psalm 119: 105.

De, som bida efter Herren, hämta ny kraft. Jesaja 40: 31.

När jag är svag, då är jag stark. II Kor. br. 12: 10.

Min nåd är dig nog, ty kraften fullkomnas i svaghet. II Kor. 12: 9.

Hitintills har Herren hjälpt oss. I Sam. 7: 12.

Så hög som himmelen är över jorden, så väldig är Hans nåd över dem, som frukta Honom. Psalm 103: 11.

Lova Herren min själ och förgät icke vad gott Han har gjort dig. Psalm 103: 2.

Herrens nåd är var morgon ny
Varför skulle jag sömra
Jordens skuggor, hur snart de fly
Må vår lovsång då börja:
Pris ske Gud vi mot målet åla
Jesus följer oss trofast än i dag
Bjuder här allt Guds välbehag
Och där hemma sin vila —

Bröllop firades den 10 juli å Bona mellan pastor Nils Tofft, Mariestad, och fröken Märta Blomquist, dotter till direktören Knut Blomquist och hans framlidna maka, född Puke. Vigseln förrättades av brudgummens fader, kontraktsprosten Lars Tofft, Slöta.

Och på Mrs James Williams ansikte var upptecknat ett helt litet bibliotek av världens bästa tankar i tre volymer. Volym n:o 1 innehöll tron, 2 var en essay över världen, vari den förklarades vara en utmärkt vistelseort. Volym n:o 3 avslöjade den övertygelsen, att färden på den högsta bänken på en Rubbernecks-buss var någonting, som nästan övergick all beskrivning.

Ni skulle ha gissat, att James Williams var ungefär tjugufyra år. Och jag kan glädja er med, att er gissning stämmer precis. Han var jämnt tjugutre år, elva månader och tjugunio dagar gammal. Han var välbyggd, rörlig, reslig, med brett ansikte och godhjärtad. Och han var på sin bröllopsresa.

Snälla lilla rara fé, tag bort dessa order på remissor och 40 hk. personbiler och ryktbarhet och nytt hårmedel och ordförandeskapet i roddklubben. I stället för något av allt detta — åh, i stället låt oss få återuppleva bara en endaste liten del av vår bröllopsresa igen. Bara en enda timme, sötaste fé, så att vi kunna få erinra oss, hur gräset och popplarna togo sig ut, och rundningen, där dessa hattband knötos under hennes haka — trots det var hattnålarna som gjorde den verkliga nyttan. Kan inte göra't? Jaså, ja då få vi raska på med den där personbilen och hårvattenslagret då.

Rakt framför Mrs James Williams satt en flicka i en vid brun kappa och en stråhatt, prydd med vindruvor och rosor. Ack! Bara i drömmen och hos modisten kunna vi fånga rosor och druvor i samma grepp. Denna flicka tittade med trovärdiga runda, blåa ögon, varje gång megafonmannen vrålade sin läxa, att millionärer var nånting som man måste vara intresserad av. Emellan tjutena hängav hon sig åt epikureisk filosofi i form av tuggummi.

Till höger om denna flicka satt en ung man på omkring tjugufyra år. Han var välbyggd, rörlig, med brett ansikte och godhjärtad. Men om beskrivningen på honom tycktes följa James Williams', så har den dock inget Cloverdalienskt i sig. Denne man hörde till hårda gator och skarpa törnar. Han såg djärvt omkring sig, tycktes misstänka till och med asfalten under dem, som han såg ned på från sin pinne.

Medan megafonen skäller från ett ryktbart privathus, så låt mig viska till er genom det avstämnda stetoskopet att sitta på helspänn, för nu kommer nånting att hända, och den stora staden skall åter sluta sig över dem som över den bit telegrafrensa, som hänges ut från en Broad Street-björns håla.

Flickan i den bruna kappan vände sig om för att se på dem, som sutto på sista bänken. De andra passagerarna hade hon redan granskat, men bänken bakom henne var riddar Blåskäggs kammare.

Hennes ögon mötte Mrs James
(Forts. sid. 776.)

De kooperativa företagen — allas egendom

“S O L P A R A S O L L E N”

ETT KOKETT SOMMARATTRIBUT.

Den skira spetsparasollen är modern och ser förtjusande ut tillsammans med en luftig sommarklädning

Ett tag var parasollen alldeles försvunnen ur nutidsdamens garderob, men nu är den där igen. Formerna ha växlat naturligtvis, parasollen av i dag är våra mammors och farmödrars ganska olik. Den korta, tjocka kryckan är den enda saliggörande och tygskyddet har fått den mest fantastiska utstyrel, för vilken inga fantasiska-pelser äro otänkbara. Eller vad sägs om nedanstående bilder av senaste modenyheter från parasollernas marknad, som nu är högst livlig i sommarvärmen även hos oss!

Lite väl mycket av det goda säga vi till denna unga dam, som dekorerat sin parasoll med dinglande körsbärs-klasor, kompletterande klädningens mönster.

En oförskräckt fantasi kan också komponera en virkad parasoll — det vore någonting för deltagarna i Iduns sommarhandarbetstävlan om virkade och stickade föremål att tänka på.

Den japan-ska parasollen härjar på alla badorter i år.

Mormors parasoll var kanske icke alltid så luxuös som vår tids, men den var desto mer sinnrikt inrättad för inställningar mot solen. Fina i »Värmlänningarna» här (fru Elsa Ebbesen-Thornblad) kan åtminstone rakt inte förstå sig på den konstiga apparaten.

Det senaste från Italien i parasollväg! Man garnerar parasollen med små rara djur i färgskimrande applikationer

ETT VACKERT SOMMARHEM

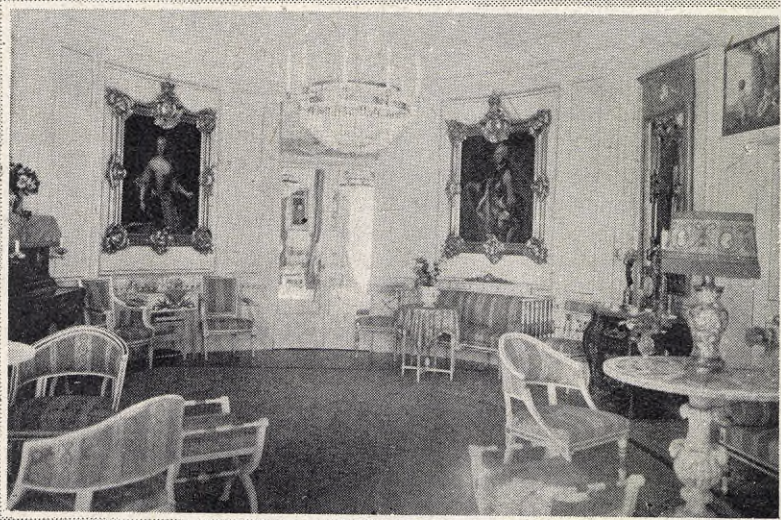
HEMMA HOS FRU MATHILDA WIKSTRÖM PÅ LISTONHILL, DJURGÅRDEN.

*Fru Mathilda Wikström.
Kamerabild Goodwin.*

Listonhill från Djurgårdssidan.

Stora gustavianska salongen i vitt, guld och rosa.

*Det hemtrevliga
herrummet i em-
pire. På väggen
David v. Kraffts
porträtt av
Karl XII.*

Några pjäser ur den stora Gustafsbergsservisen med Djurgårdsmotiv. Listonhill ses just avbildat på dessa.

Den vackra fasaden mot sjön.

DET FINNS ICKE LÄNGRE NÅGRA hem och något hemliv, klaga vår tids många pessimister. Och ändå finns det vackrare och innehållsrikare hem nu än någonsin, ty ingen tid har kanske förstått stilepokers skönhetsvärden och heminredningskonsten bättre än vår. Måste icke det tyda på att våra pessimister äro lite ute i ogjort väder? Och måste icke med kärleksfull pietet byggda hem även betyda hemkärlek och hemlycka? Så tycks det oss och därmed veta vi, att hemmets borg består även i vår bråda, revolutionerade tid. Stockholm har många sådana hem, gamla och nya. Ett bland dem, som är rikast på

En fläkt av Gustav III:s eleganta, sirliga tidevarv och av 1800-talets trevna idyll lever starkt kvar och värdas med kärleksfull pietet i det vackra sommarhem på Djurgården, som bebos av fru Mathilda Wikström.

traditioner både från sirligt 1700-tal och borgerligt 1800-tal och där ömma händer bevarat och nyskapat, är fru Mathilda Wikströms på Listonhill, Djurgården.

Djurgårdsvandraren känner igen Listonhill och har låtit mången beundrande blick vila på den sällsynt vackra villan, som med sin patina skiljer sig från alla andra pam-

piga villor på det förnåma Djurgården. Listonhill har bevarat åt Djurgården ett stycke minne av gamla Stockholms aristokrati och burgenhet och av en gången tids idyll. Den gula trävillan med sina ädla och behagfulla linjer, ett mästerprov på gustaviansk arkitektur, är en vederkvickelse för det kräsna arkitektögat. Och inramad i sin park av praktfulla bokar, ekar och prunkande

blommor med utsikt över inloppet till Stockholm är Listonhill en pärla för Djurgården. Vintertid står Listonhill obebott, ty fru Wikström har även ett Stockholms hem, som är henne kärt, men så fort våren gör sitt intåg, får Listonhill liv både inom- och utomhus.

Listonhill har gamla anor. Det byggdes år 1790 åt engelske ministern i Stockholm Liston, som emellertid vid Gustav III:s död blev förflyttad härifrån och alltså icke länge fick behålla sin vackra villa, byggd av en bekant arkitekt Piper. Några brev av Listons hand rörande villabygget, guldade dokument med en elegant piktur, finnas ännu bevarade på Listonhill. År 1865 köptes Listonhill av den kände stockholmsgrosshandlaren Per Wikström, i vars familj det allt sedan stannat. När hans svärdotter, Listonhills nuvarande ägarinna, som nygift flyttade in i ställets nedre villa, då var Djurgården ännu rena rama landet, en bra bit med häst och vagn utanför Stockholm. Nu ha spårvagn och bilar förkortat avstånden och befolkat Djurgården, men Listonhill står oberört och oförändrat kvar såsom fru Wikström ivrigt önskar att det skall.

På konstutställningar, på konstauktioner, på museer, på teatrar och i musiksalonger ser stockholmaren ofta fru Mathilda Wikström, varför man snart vet, att hon är en lika varm vän och gynnare av konst och kultur som hon är en charmant och uppburn värdinna i Stockholms sällskapsliv. Hennes konstintresse och värdinneegenskaper ha varit grundpelarna i skapandet av hennes hem, både det i staden och sommarhemmet på Djurgården. För en person, som med så livligt intresse och varm pietet följer gamla traditioner som Mathilda Wikström och själv har dem i blodet, måste det vara särskilt inspirerande att skapa och vårda ett hem inom Listonhills minnesrika väggar.

Vad som kanske mer än något annat tjusar ens öga, när man träder innanför Listonhills portar är rummets vackra placering och väl avvägda proportioner. Något av herrgårdsstämning finns framför allt i denna villa med dess enkla, rediga planläggning och lugna rena linjer — man undrar icke på att moderna arkitekter gärna vilja studera Listonhill. De ha vår välsignelse, om de ville bygga lika vackra villor!

På ett värdigt sätt ha fru Wikström och hennes avlidne make i Listonhills inredning kompletterat dess utsökta arkitektur. Men museiluftan är fjärran från detta glada, soliga sommarhem, man kommer inte in i enbar stilenlighet efter konsthistoriska paragrafer, utan här finns minst lika mycket av affektionsvärde som av samlade konstskatter. »Tycker jag om en möbel och den är förknippad med kära minnen för mig, då har den sin hedersplats, även om den inte är så vacker», säger fru Wikström, därmed helt enkelt givande hemligheten till Listonhills främsta charme. Det är den levande omsorgen från en kvinna med smak hemintresse och pietetskänsla som spåras i varje vinkel och vrå.

Vi stanna i den stora ovala gustavianska salongen med sina franska fönster fyllda av rosa och ljusblå hortensior öppna mot parken och sjön — det är en betagande syn av sommar och gustavianskt behag. Mot väggarna i vitt och guld stå gustavianska och directoiremöbler i vitt, guld och

rosa, fullt stilenligt, men levande hemtrevligt och inbjudande. Väggarna prydas av gustavianska kungliga porträtt, bl. a. Gustav III av Pasch — fru Wikström är intresserad samlare av svenska kungaporträtt, av vilka hon redan har en ansevärd rad på Listonhill. I en mindre gustaviansk salong ses ett antal vackra kungliga porträtt av Gustav III:s hovmålare Björck efter Lundbergs pasteller. Bottenvåningen i Listonhill innehåller förutom dessa salonger den ståtliga matsalen med möbler i gyllenläder, ett hemtrevligt och ombonat herrum i empirestil, hall och tjänstepersonalens rum. Man skulle kunna dröja vid många detaljer här, om spaltutrymmet tillät detta. Karl XII:s porträtt av David v. Krafft är ett intressant verk och en familjetavla av flera grenar och generationer Wikströmar, målad av en vän till familjen, professor Staaff, på hans ferier, hör till hemmets käraste kurositeter. Att konstnärsläroanstaltens blomstra inom familjen Wikström visar ett bord med porslinsbricka, målad med motiv från Listonhill av en dotter till fru Wikström. I matsalen finna vi på väggen en samling Gustafsbergsporslin med avbildningar av Listonhill. »Ja, jag samlar Gustafsbergsporslin med Djurgårdsmotiv», berättar fru Wikström, »och har nu lyckats få ihop en hel del». Fru Wikström tillfredsställer vår nyfikenhet med en titt in i porslinskåpet, där den unika servisen fyller hyllorna från golv till tak. Brickor och korgar, sådana av plåt med brokiga blommor, som voro moderna på mormors tid, äro även föremål för fru Wikströms samlarnit — »de äro inte så vackra, men de äro så lustiga och hemtrevliga», säger fru Wikström, när hon leende betraktar dem.

Vi stiga så en trappa upp och komma genom en originellt byggd hall in i det stora vardagsrummet med balkong mot parken. Ett stycke 80-tal och man skulle icke önska det rummet ett dugg annorlunda, fastän väggarnas gröna fält och infällda kopparstick fordra gustaviansk inredning. Hemkänslan och trivsamtheten är obeskrivlig härinne, man känner sig riktigt sentimentalt om hjärtat, så äkta nutidsbarn man är, och skulle helt enkelt inte ha något emot att slå sig ner i en av dessa knappstoppade fåtöljer med en Marie Sophie Schwartzroman. Men man är i ämbetsärenden och går korrekt vidare för att dock snart åter förirra sig i romantiska fantasier, inspirerade av några soliga, vita gästrum med lågt i taket och tunna gardiner, som bukta för en mild sommarvind. Och därutån för fönstret den väl-skötta parken med sina uråldriga trån och brokiga blomsterrabatter, också den ett bevis för »herrgårdsfruns» — ja, det kan inte hjälpas, ordet passar så bra in på Listonhills värdinna — intressen.

Som en herrgårdsfru av den gamla stammen styr och ställer fru Wikström i sin vackra sommarvilla, där man känner att värdinnan håller styvt på att hemmets frid och lugna familjetrevnad hålles i helgd. Men fru Wikströms hem rymmer alltför mycket av kultur- och konstvärde för att journalisten skall kunna mostå frestelsen att störa med besök. Och även andra ända de som bo i ett vackert och kulturbetydande hem kunna glädjas vid tanken hur dessa hem byggas och bevaras och sporra till efterföljelse.

E. N.

Min karriär eller mitt barn.

(Forts. fr. sid. 763.)

Jag har blivit anmodad att skriva för att klargöra min ståndpunkt till scenen sedan jag blivit mor och om jag tänker på att börja dansa igen. Jag har tyvärr kommit alldeles bort från det jag egentligen skulle skriva om och helt gått upp i något annat.

Jag får verkligen tillstå — även om jag riskerar att bli beskyldd för att vara både otacksam och föga lojal — att jag aldrig haft någon uppriktig kärlek till scenen. Det var ju alltid ett levebröd. Naturligtvis var det roligt att dansa, och jag hade ju intresse för det, men denna djupa rotfasta längtan att komma sig upp var fullständigt utanför min sfär. Som skolflicka stod naturligtvis hela min håg till scenen. Allt låg då i ett rosenrött skimmer. Jag skulle varken ha levat eller dött lycklig, om jag inte fått försöka, men det har inte varit något offer för mig att draga mig tillbaka.

När det blev tal om att välja mellan hemmet och scenen, föredrog jag därför hemmet och min baby.

Tidningar ha frågat mig om jag önskade, att min lilla flicka skulle gå i mina fotspår och komma till scenen. Jag har blivit starkt klandrad i synnerhet av andra mödrar på scenen för det svar jag gav. Jag var mycket trött efter min sjukdom, försökte undgå intervjuerna och svarade: »Ah, jag vet inte, jag hoppas det inte blir nödvändigt.»

Det är ju redan alltför många som skola gå den vägen, där föres en ständig kamp att komma före en eller annan. Det är svårt att nå toppen och jag vill även sätta mig emot att min dotter väljer något som kanske gör det omöjligt för henne att få vara med om detta »härliga» jag just har upplevat.

IRENE CASTLE.

(Forts. fr. sid. 763.)

Det skulle aldrig kunna falla henne in att det var något galet däri. Hon tror och anser det för givet att det icke finnes någon särskild grund för att en man skall påta sig att underhålla en kunnig och välställd självförsörjande dam, därför att de av ett ödets lyckträff bli gifta. Det var icke för pengarnas utan för principens skull. Hennes man förtjänade nog till dem båda. Men hon behöll sin plats likaväl som han behöll sin, och de trevliga timmarna på teatersalongerna och vid bridgeborden lockade lika litet henne som hennes man. Att hon var på sitt arbete från nio på morgonen till fem på eftermiddagen var icke detsamma som att hennes hem och man blevo vansköta.

Så kom lilla Barbara, åtta pund, med sin mors ögon och sin fars tattsittande öron. Ridån går ned för att beteckna att det gått två månader. Flaskan har inträtt i Barbaras liv och hälsas välkommen, och hon överlåtes till en påpasslig och trogen jungfru. Fullt säker på detta vänder Jane tillbaka till sitt arbete.

Men hon och Barbara äro de bästa vänner. Varje morgon från sju till halv nio, när Barbara är som mest charmerande, har Waltons det mycket trevligt. Barnet är ute hela dagen, och tvättas och pysslas om varje afton av modern. Och Jane, som har utbytt sin kontorsdräkt mot en trevlig aftonklädning, är likaså söt, kvinnlig och moderlig, då hon böjer sig över sitt barn i

KOBBS THÉER
KOBBS THÉER

äro sedan 100 år tillbaka kända och erkända såsom de förnämsta och drickas därför i de flesta svenska hem.

äro de enda i Sverige, som stå under vetenskaplig kontroll.

- Steinway & Sons -

Lundholms
Pianomagasin

Stockholm
Jakobsbergsgatan 39

Göteborg Malmö

LÄDER-ARBAND
Märke: "MIDGET"

(Patent o. lagl. reg. varumärke)

KR. 2 KR.

Världens mest praktiska läderarmband

Klockan sitter absolut stadigt och kan icke glida av armen

Sydda remmar av bästa engelska kvalitet. Bese prov på äkta Midget hos urmakaren.

PÅ
7
TIMMAR

TORKAR
EDER · LINOLEUMMATT ·
SOM · FERNISSAS · MED

GENTELES

7
TIMMAR-
LACK

NYTT FRÅN PARIS

Generande
Hårväxt
försinner med
DIXORASE

Garanterat
oskadligt.
I tuber à Kr. 1.25
och 2.50.

LA VELOUTY

Ger skönhet åt Ansikte, Hals,
Byst, Armar och Händer.
I tuber à Kr. 0.75 o. 2.50.
Ersätter Crème o. Puder utan att
smeta.

3 färger: vitt, gult o. naturell.
DIXORS NEDERLAG
22 Birg.-Jarlsq., Sthlm. N. 569.

Använd endast
HÄRVANS
Modfärger

i hemmet.

12 utsökta kulörer.

Färga även utan kokning
(s. k. kallfärgning).

A. W. Herdins Färgverk
Falun.

vaggan, som hennes mormor, vilken alltid prisade sig lycklig över att ingen kvinna i deras familj behövde arbeta.

Det var så jag bestämde mig för att mitt liv skulle bli, och även om jag inte är Jane Walton, så är det dock min mening att pröva på att göra det.

Jag har mitt arbete. Det är inte så tilldragande som lilla Joan; men det är äldre. Mitt arbete är inte alltid vad man kallar en dans på rosor. Men det finns alltid något, som håller intresset fångat. Och jag tror att min högsta önskan för lilla Joan är, att hon när hon blir vuxen måtte få ett arbete, som hon kan kalla sitt eget och älska lika mycket som jag mitt.

NEYSA MC MEIN.

“Redan som pojke . . .”

(Forts. fr. sid. 764.)

En liten men fruktansvärt stark Goliath.

Sveriges främsta patolog, professor Bror Gadelius vid Konradsbergs hospital, låter här några av sina glada barndomsminnen passera revy. De tyda kanske inte precis på de anlag, som sedan gjort hans namn berömt, men så mycket mera på den humor som också varit goda féers gåva vid hans vagga.

»Min barndom förlöt lugnt och lyckligt i Göteborg, varifrån jag har mina tidigaste minnen från navigationsskolan, där min far var föreståndare. Där fanns en präktig källare, där vi barn brukade leka cirkus. Jag utmärkte mig då för en stor färdighet i trapetskonster. Bland annat tränade jag upp mig att hänga i hällarna. Om somrarna utvidgades föreställningarna, då vi förlade dem till mina morföräldrars hem vid Mölndal, där en tacksam publik av lantliga lekkamrater strömmade till. En av dem visade stor talang som clown, och hans bravurnummer var att dra ned mig ur trapetsen, så jag stod på huvudet i golvet. Entren var 3—5 öre, nöjesskatten var då ej införd.

Teaterföreställningar försökte vi oss också med: egna kompositioner ur K. A. Melins, Starbäcks romaner eller Topelius' barnsagor, t. ex. David och Goliath stodo på repertoaren. I den senare hade jag Goliaths roll, sedan vi försiktigtvis ändrat urkundens skildring av Goliath »han var stor och fruktansvärt stark» till »liten och fruktansvärt stark», då jag var tämligen kort till växten.

Sagor, Starbäckes romaner, Fältskärens berättelser hörde naturligtvis till min favoritlektyr, och det nöje jag hade av Dumas' »De tre musketörerna» minskades inte av att den var förbjuden . . .

Andra leksaker, som jag gärna sysslade med, var modellering i lera samt ritning — två intressen som alltjämt följa mig. Att leka med tennsoldater och på en stor plan markera franska och tyska fästningar var ett nöje, som jag delade med flertalet barn omkring 1870.

På landet var det min förtjusning att köra hö, men aldrig skall jag glömma hur min gossestolthet särades, när jag en sommar körde omkull med ett hölass, medan min yngre broders ära som duktig körsven var oförminskad. — I trädgårdens lusthus därute hade jag ett akvarium, som livligt intresserade mig. Inte bara fiskar utan också andra smådjur införlivade jag med samlingen. En gång hade jag fått ihop en ansemlig samling dylika och placerat i akvariet i avvaktan på resultatet. Dröm om min häpnad, när jag vid mitt inträde i lusthuset upptäckte, att detta är fullt av mygg. Det sista förvärvet hade varit — mygglarver!»

FARÉNA

Utmärkt underlag
för huden.

CRÉMEN

den eleganta damvärldens förnämsta skönhetsmedel. Högt uppskattad för sin milda, välgörande inverkan på huden. Utan att efterlämna fettglans intränger Faréna i porerna och skänker åt hyn skönhet och behag.

Gahrns
UPSALA

Hemligheten med Onda-vågorna.

Nyaste amerikanska förfaringssätt. Såväl med kortklippt hår som med långt hår erhåller Ni utan att använda Eder av hårtång riktiga, varaktiga ondulationsvågor medelst vår

ONDA-VÅGFORMARE

i förening med Beständighetsvatten som göra vågorna varaktiga även vid fuktig väderlek och transpiration. Ingen negerkrull utan vackra, mjuka ondulationsvågor. Onda-vågformaren gör Eder under ett års tid oberoende av Eder frisör. Sparar mycket tid och pengar. Kan användas hur ofta som helst. Garanterat oskadligt. Talrika tacksamhetsskrivelser.

Pris komplett Kr. 5:—

ONDA-FÖRSÄLJNINGEN, Avdelning A, Tjärhovsgatan 54, Stockholm
Leverans mot efterkrav plus porto eller mot förskottslikvid i kontanter.

Köp alltid

DUKTYGER & HANDDUKAR

av vår välkända tillverkning. Erkänt vackra och i slitstyrka oöverträffade kvalitéer. Gynna våra ombud då de besöka Eder eller rekv. vår katalog. Ombud antagas.

VÄSTGÖTA LINNEVÄVERI, FRITSLA.

Medtag till landet:

KARSTENS SKORPOR
i enkronas-kanisler

— så har Ni ständigt ett delikat kaffebröd till hands vid bil- eller båtfärden.

Gyllene ringens systrar.

(Forts. fr. sid. 771.)

Williams'. Inom bråkdelen av en sekund hade de utbytt sin livserfarenhet, sin historia, sina förhoppningar och önsknningar. Och allt, tänk på det, med sina ögon, innan tvenne män kunde ha hunnit att besluta sig, om de skulle dra kniv eller låna varandra en tändsticka.

Den unga frun lutade sig djupt framåt. Hon och flickan talade livligt med varandra, deras tungor rörde sig hastigt som på ett par ormar — en jämförelse, som för övrigt icke är avsedd sträckas längre. Två småleenden och en massa nickningar avslutade överläggningen.

Och nu stod på den breda, lugna avenuen rakt framför Rubbernickbussen en man i mörka kläder med uppsträckt hand. Från trottoaren skyndade en annan att förena sig med den förre.

Flickan i den fruktansvärda hatten grep fort i armen på sin följeslagare och viskade i hans öra. Den unge mannen visade prov på sin skicklighet genom att handla raskt. Nedhukad slank han över sidan av bussen, svängde ett ögonblick i luften och försvann sedan. Ett halvt dussin av takpassagerarna lade förundrade märke till hans bedrift, men gjorde inga anmärkningar, då de försiktigtvis ej ville uttrycka någon överraskning över vad som kanske kunde vara ett vanligt sätt att stiga av i denna häpnadsväckande stad. Den pliktförgätne passageraren högg en drocka och flöt bort, som ett löv på en flod, mellan en möbelvagn och en trädgårdsmästares torgskjuts.

Flickan i den bruna kappan vände sig bakåt igen och sänkte sina ögon i mrs James Williams'. Sedan gjorde hon helt om och satt stilla, medan Rubberneckbilen stannade, eftersom det lyste ett tjänstemärke under rocken på den civile mannen.

»Va' är'e om»? frågade megafonmannen, som övergav sitt yrkes språk och återgick till rent vardagspråk.

»Ankra en minut», befälde mannen. »Ni har en karl ombord, som vi ska' ha tag i — en inbrottstjuv från Philadelphia, kallad Röde MacGuire. Där e' han ju på sista bänken. Håll utkik på andra sidan, Donovan.»

Donovan gick till bakhjulet och tittade upp på James Williams.

»Kom ner, gamla skämtare», sade han muntert. »Nu ha vi fått tag i dej. Du ska tebaks till Sovaresta'n. Men de va' ingen dum idé att gömma sig på en Rubberneckbuss. Det skall jag sannerligen komma ihåg.»

Lugnt kom från megafonen förarens råd: »Det är bäst att stiga av, sir, och klara av det. Vagnen måste fortsätta sin färd.»

James Williams tillhörde de alldagliga fysionomierna. Med nödvändig långsamhet banade han sig väg mellan passagerarna mot trappan på vagnens framsida. Hans fru följde efter, men först blickade hon åt annat håll och såg den förrymde passageraren glida fram bakom möbelvagnen och slinka in under ett träd i hörnet av en liten park inte femtio fot därifrån.

Nerkommen på marken beskådade James Williams sina fångvaktare med ett småleende. Han tänkte just på, en så'n god historia han skulle ha att berätta för cloverdalingarna, när han blev tagen för en inbrottstjuv. Rubberneckvagnen dröjde, trotsande sin skyddspatron. Inte kunde han komma med en intressantare syn än den här.

»Mitt namn är James Williams från Cloverdale, Missouri», sade han vänligt, så att de inte skulle bli alltför kränkta. »Jag har brev här, som kunna bevisa — — —»

»Varsågod och kom med oss», förkunnade civilklädde mannen. »Röde McGuire's signalement passar in på er precis som en

»Frisk som morgongryningen och skön som maj.»

Longfellow.

SÄGER SPEGELN EDER DETSAMMA?

POND's två creamer giver Eder hy den friska ungdomligheten, som skalden sjunger om — åstadkommer och bevarar den. Låt Edert ansikte, hals och händer vid varje tillfälle, som gives under dagens lopp, få litet av den uppfriskande och skyddande POND's Vanishing Cream, och rengör varje aften, innan Ni går till sängs, Eder hud med POND's Cold Cream — den avlägsnar alla orenheter från överhuden såväl som underhuden, vilkens friskhet och klarhet är avgörande för hudens färg.

POND's VANISHING CREAM och POND's COLD CREAM fås överallt i burkar å Kr. 2:50 och Kr. 5:—, i tuber å Kr. 1:— och Kr. 2:—.

**Gratis-
prov.**

Mot insändande av 20 öre i frimärken till porto och emballage sända vi Eder gratis provtuber av såväl Cold Cream som Vanishing Cream.

Gäller en vecka från den 1—8/8 1926.

POND's Generalagentur: Pilestr. 19—25, Köpenhamn K.

POND's Cold Cream and Vanishing Cream

Agentur för Finland: Parfumerie Harrison, 29 Kaserngatan, Helsingfors.

**Är oundgänglig
vid alla utflykter.**

Billigast i bruk —
då den har högsta värmeeffekt.
Bekvämast —
då burken tjänstgör som lampå.
Jämn låga. Osar ej.

**A. B. WILH. BECKER
STOCKHOLM**

Butiker i alla stadsdelar

Clara Ekströms Opfiska Magasin

Jakobstorg 3, Stockholm.

Etablerad 1872.

Tel. 45 21 Norr 128 30

Välsorterat lager av:

Glasögon, Pincenez, Lorgnetter,
Prisma-, Teater- och Marinkikare,
Barometrar, Termometrar.

Reparationer utföras skyndsamt.

Varje morgon ett glas Fruktsalt-Samarin

Det håller fysiken fin, det utför en invärtes rengöring, avlägsnar från kroppen otjänliga ämnen, utdrivar den skadliga urinsyran samt uppriskar blodet, ger god hälsa.

Fruktsalt-Samarin

per flaska Kr. 2.50 erhålles å apotek, hos droghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

A.-D. FÖRENADE
**PIANO &
ORGEL-
FABRIKER**
GÖTEBORGS

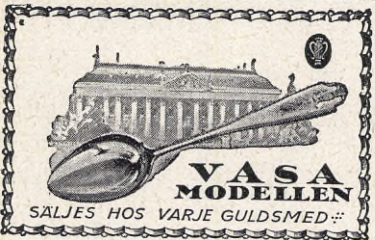
Våra svenska instrument äro bäst och i förhållande till kvaliteten billigast
**MALMSJÖ-BILLBERG
ÖSTLUND & ALMQUIST**
GUSTAFSON & LJUNGVIST
RÄLIN
GÄVLE ORGEL- & PIANOF.

Flyglar - Pianinon

**Bechstein
Aug. Förster
Aug. Roth
Lauberger & Gloss**

Billigaste priser och bästa avb.-villkor.
Edert gamla tages i byte.
Illustrationer o. pris gratis på begäran.
A.-B. J. A. Fogelqvists Musikhandel,
Norrköping.

**VASA
MODELLEN**

SALJES HOS VARJE GULDSMED

M. ZADIGS Äkta Divinia

Tvål	Parfym
välgörande	säsongens
förskönar	finaste och
huden.	bästa.

Svält ej Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrerat växtnärings-salt. Garanteras äkta endast på originalburkar. Erh. hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandl.

flannelströja, som blivit tvättad i för het lut. En detektiv såg er på Rubbernecken uppe vid Central Park och telefonerade, att vi skulle ta' er. Ni får göra era förklaringar på polisstationen».

James Williams hustru — hans brud för två veckor sedan — såg honom i ansiktet med en märkbart mild glans i sina ögon och en rodnad på sina kinder, såg honom rakt in i ansiktet och sade:

»Gå snällt med dem, Röde, så kanske det räknas som förmildrande».

Och när så »Glo-på-Gotham»bussen rullade iväg, vände hon sig och slängde en kyss — hans hustru kastade slängkyssar — till någon högt upp på bänkarna på Rubbernecken.

»Er flicka ger er goda råd, McGuire», sade Donovan. »Kom nu».

Men då flög galenskapen ner på och besatte James Williams. Han sköt hatten långt ner i nacken.

»Min hustru tycks tro, att jag är en inbrottstjuv», sade han oförväget. »Jag har aldrig hört, att hon var galen, därför måste det vara jag, som är det. Och om jag är galen, så kan dom inte göra mej nånting, i min galenskap, om jag dödar er båda två, edra idioter».

Och sedan gjorde han ett sådant livligt och nitiskt motstånd, att man måste vissla på polispatrull, och efteråt även reservpatrullen för att skingra de tusentals upp-gaskade åskådarna.

På polisstationen frågade kommissarien efter hans namn.

»McDoodle, Den Röde, eller Röde Vilden, jag har glömt vilket», blev James Williams svar. »Men ni kan slå er i backen på, att jag är en inbrottstjuv, glöm inte det. Och ni kan tillägga, att det behövdes fem stycken för att nappa Den Röde. Jag vill särskilt ha det antecknat i registret».

Om en timme kom Mrs James Williams, tillsammans med farbror Thomas, från Madison Avenue, i en beundransvärd bil med bevis på hjältens oskuld — inför världen såg det ut som tredje akten i ett drama, där en automobilfabrikant avbryter fortsättningen.

Sedan polisen allvarligt förebrått James Williams för imiteringen av en patenterad inbrottstjuv och givit honom ett så pass artigt avsked, som denna inrättning var i stånd till, så blev han på nytt arresterad av Mrs Williams och fördd till en vrå i polis-huset. James Williams fixerade henne med ett öga. Han sade, att Donovan alltid gjorde så, när någon försökte ställa sig in hos honom. Han hade aldrig förut låtit henne få ett ord av förebråelse eller klander.

»Kan du förklara», började han ganska stelt, »varför du — — —»

»Älskade», avbröt hon, »hör på. Det var en timmes smärta och prövning för dig. Men jag gjorde det för henne — jag menar flickan som talade vid mig på bussen. Jag var så lycklig, Jim — så lycklig tillsammans med dig, att jag icke vågade neka en annan denna lycka. Jim, de hade bara varit gifta sedan i morse — dessa två, och jag ville, att han skulle komma undan. Medan dom höllo på och stretade med dej, så såg jag honom slinka fram från sitt träd och skynda över parken. Där har du historien, älskade — men jag var tvungen att göra så».

Så känner en syster av den släta gyl-lene bojan igen en like, som står i det förtrollande ljus, som endast en enda gång för en liten tid lyser över individen. En man, han konstaterar bröllop bara av ris och en toffel. Men en brud, hon känner igen en brud på ögats glans. Och mellan dem gå hastigt tröst och budskap på ett språk, som män och änkor ej kunna tolka.

Är absolut oöverträffad och säljes överallt

Olycksfall- och sjuk-
Skadestånds-
Automobil-
Motorcykel-
Glas- o. Vattenskade-
försäkring.

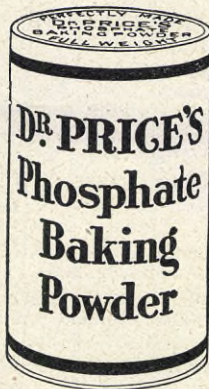
Försäkrings A.-B. NORNAN, Göteborg.

Bruka Mason's läckra "O.K." och tomato såser

Fråga efter dessa speciellt goda såser hos Eder
speceri- och charkuteriäffär

GRATIS! denna nyttiga kokbok—

Innehåller många enkla, praktiska recept — alla äro prövade. Skriv idag efter Edert GRATIS exemplar av denna praktiska, nyttiga kokbok.

ANTON & JONAS BODINE
STOCKHOLM

Drick **RONNEBY** BORDSVATTEN
HOVLEVERANTÖR
FRÄMST I VÄLSMAK
STOCKHOLM · TEL 2398

Redovisningar.

Till Iduns förening "Födelsedagen" ha följande bidrag inkommit:

Transport Kr. 2,652: 51	
Fru Elin de Ron, Sundsvall	5:—
Rektorskan Mathilda Lundqvist, Strängnäs.	5:—
Fru Sigrid Stedt, Äppelviken	2:—
Fru Anna Fredriksson, Kopparberg	2:—
Fru Julia Johnson, Stockholm	10:—
Överste C. Fr. Hyltén-Cavallius, Smål. Burseryd	2:—
Fru Lisen Bagge, Åby.	2:—
Fru Emma Leffler Djursholm	10:—
Fru Alida Magnus, Göteborg	10:—
Fröken Ebba Tibblin, Saltsjöbaden	5:—
Fru Karin Norman, By-ske	3:—
Fr. Karin Skoglund, Blyberg	1:—
Fru Annie Sylvén, Skara	2:—
Fröken Hulda Åkerhielm, Målilla	2:—
Fr. Helga Appeltofft, Halmstad	2:—
Erland och Jan Hj:son Falk, Karlskrona	2:—
Fru Augusta Hofgren, Stockholm	5:—

Transport Kronor 2,722: 51

När Ni firar Er födelsedag,

tacksam över det goda, som livet trots allt svårt och mörkt i alla fall skänkt Er, så tänk på de små, vilka borde ha lika mycken rätt — ja mer, eftersom de äro barn, — till ljus och sol som vi alla, men för vilka deras födelsedag sannoligen icke var någon lyckodag. Anmäl Er som medlem av "Iduns förening Födelsedagen", och förbind Er att på varje Eder födelsedag anslå minst en krona till samma ändamål, och vi sända Eder då varje år på Er födelsedag en postanvisningsblankett ställd till insamlingen. Vi hoppas så, att insamlingen med tiden skall ge så mycket, att vi kunna upprätta något mer bestående, en barnkoloni eller ett barnhem — något i stil med den göteborgska "Födelsedagen".

Till den sjuka lärarinnan, för vilken en namngiven kyrkoherdefru vädjade i Idun nr 28, har hittills inlutit:

H. H. M. W.	10:—
Onämnd, Göteborg	10:—
Ebon	11:—
Edit Malmström, Hof	20:—
E. Carlson, Stockholm	10:—
Fröken Maja Bäckström, Kopparberg	125:—

Summa Kronor 186:—

Ressällskap.

Ung, bildad flicka frågar var det möjligen finns någon, som liksom hon, söker sällskap på semestern. Är glad och pigg, tycker om att spela tennis, dansa och för övrigt allt vad ungdomar i allmänhet bruka roa sig med. Har förslag på ett trevligt ställe att resa till. Tacksam för svar med foto från likasinnad tös snarast möjligt till "Maud".

Iduns korrespondensklubb.

Vill någon kultiverad stockholmska med Maeterlinks och Natanel Beskows vidsynta blick på tillvaron intressera sig för ensam kvinnna som i aug. kommer att vistas i Stockholm för studier i målning.

Vera.
För tankentbyte och livsinnehåll, såsom vän och stöd, önskar bildad fru, som utgått från gott och ansett hem, brevväxla med en fint bildad, god och ädel man. Gärna ånkling, som står ensam med sina små.
"Själfrände och barnavän 81."

FRÅGOR OCH SVAR!

Bibelläsning.

Fråga: Jag är förlovad med en präst och nu vill han att jag i likhet med hans mor skall ha läst bibeln två gånger. Jag har svarat att jag är lika gudlig som hans mor fast jag ej kan citera alla möjliga bibelställen. Hur bör pastorns fästmö vara, frågar
Värmländskan.

Svar: Den präst förefaller vara bra mycket bokstavsträl som tror att allt i bibeln behöver läsas, t. o. m. två gånger. Men hur underskattas å andra sidan ej studiet av "böckernas bok". Vilka skatter av levnadsviðdom som exempelvis Salomos Ordspråk innehålla behöver naturligtvis prästens fästmö ej upplysas om men väl åtskilliga andra av vår tids ungdom.

Teaterbekanta.

Fråga: Skulle gärna vilja komma i beröring med teatermännskor. Finnes det någon klubb eller allmänt ställe där man kunde få lära känna några.

Teaterrätta.

Svar: Konstnärsringen i Stockholm påstås besökas då och då av teaterfolk och likaså Strandhotellet restaurang. Men huruvida Teaterrättan därför har någon utsikt att "lära känna" dessa scenens barn låta vi vara osagt. Kunde hon annars inte finna något annat föremål för sitt avgudereri? Vad sägs om Stadions kortbyxade hjältar?

Växter, myror och kreolin.

1) Vore tacksam få veta vilka rikt blommande perenna-växter som lämpa sig på lergjord.
2) Lämpar sig björk till häck? (klippt).
3) Är det risk att sova i rum under vars golv man använt kreolin för utrotande av myror?

Lantlös.

Svar: 1) Flerårig Phlox, Delphinium, veronica och erigeron äro perenna, blommande växter, som trivas utmärkt på lergjord.

2) Endast i norra Sverige kan en björkhäck klippas utan att bli risig.

3) Lukten av kreolin är ej giftig endast obehaglig för somliga luktorgan.

Massagekurs.

Fråga: Finnes speciella kurser för utbildande av massörskor? Om så är, var anordnas dessa kurser? Huru lång tid? Vilka förkunskaper erfordras? Vad är kostnaden, finnes eventuellt fri-plats? Är det trängt på den banan? Finnes det utsikter att erhålla plats utomlands efter genomgången kurs?

Är det möjligt att komma in vid Gymnastiska Centralinstitutet i Stockholm, även om man ej genomgått 8-kl. flickskola?
Ensamstående, 22 år.

Skogsskötsel.

Fråga: Har en son, som tagit realskoleexamen och sedan arbetat hemma i lantbruket. Enär stora och vidsträckt skogar hör till gården, ville han gärna utbildas i skogsskötsel och vad som därtill hör. Finnas sådana kurser och vart skall man vända sig?
Lantbrukarfru.

Svar: Han kan t. ex. söka inträde vid Skogs- och Sågverks-skolan, Hårnösand, där undervisning meddelas i allt som hör till

Den besvärligaste resa blir enbart ett nöje med »4711» inom räckhåll.

Man använde blott (blå-guld-etikett), mycket dryg i bruk, förhållandevis billigare än varje efterapning.

Firman grundad 1792.

No. 4711. Eau de Cologne

Gikt Ischias Blodbrist Nervsvaghet Åderförkalkning Ålderdomssvaghet

bekämpas effektivt med miradium, som innehåller äkta radium i vetenskapligt avpassade doser. På apoteken å 6.50 kr

Tag först Miradium-salt eller -pastil ler och om så är nödvändigt, sedan de starkare Miradium-tabletterna. Utvärtens användes mot smärtor Miradium-salvan, pr tub kr. 3: 50.

Boken om radiums verkningar sändes gratis. Skriv till Miradium, Apoteket Vasens Apoteksvarucentral Vitrum, Stockholm.

MIRADIUM

Bevara Edra minnen från Sommar och Semester

GEVAERTS FILM

tillförsäkrar Eder bästa resultat.
Kopiera Edra bilder på
GEVAERTS RIDAX

Paradis SÅNGKLÄDERNA

Äro de enda sängkläder, som uteslutande stoppas med material, som undergått en modern maskinell rening o. desinficering. De äro de idealiska sängkläderna.

J. Svensson & Bourghardt
Täckfabrik, Tagelspinneri, Fjädrrenseri.
GÖTEBORG.
Grundad 1881.

Erhållas i varje välsorterad sängklädersaffär.

Var på den säkra sidan

vid valet av näringsmedlet för Ditt barn och välj genast det världsberömda Mellin's Food, som är den bästa möjliga ersättning för modersmjölken och skänker Dig den största tryggheten för att barnet skall få en stark och kraftig organism.

Mellin's Food

Den föda, som ger krafter.
Förordas av läkare. Pris kr. 2:75 pr burk.

Mellin's Food Biscuits rek. vid övergången till fast föda samt för svaga personer av alla åldrar. Pris Kr. 2:75 pr ask. Finnes på apoteken och i Drogaffärerna. Prov och broschyrer gratis jr. Mellin's Food Depot Malmö.

Mot rynkor

Crème Anti-Rides Lybros du Dr. Byl, absolut tillförlitligt medel mot rynkor. När och fyller ut rynkor kring ögon, pannan o. mungiporna. Massor av erkännande. Pris 4:50 + porto.

Begär katalog.
Till landsorten mot postförskott.
A.-B. Franska Parfymmagasinet
Hamngatan 5, Sthlm, mitt emot N. K.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Lilla Vattugatan 14 - STOCKHOLM.
Tel. 7576, N. 18336.

Specialitet: Familje- och arvsaker, Boutredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Sommarferierna

giva fullt utbyte, först när man samtidigt genomgår en rationell Sanatogenkur.

När man känner sig överansträngd, nervös, trött, blodfattig, sömlös eller utan energi bör man prova

Styrke- och nervnäringsmedlet

Sanatogen

som i lättsmält form tillför kropp och nerver kemiskt ren mjölkäggrvit och fosfor — och fysisk hälsa och psykisk kraft återvinnas raskt.

Rekommenderat i över 24,000 skriftliga uttalanden från kända läkare.

Fås på alla apotek, i färg- och kemikalieaffärer i förpackningar från Kr. 2:20. Alla kunna lära känna Sanatogen genom att ifylla bifogade kupong.
A.-B. SANATOGEN, Stockholm 1.
Tel. 12195. Kungsgatan 59.

Sänd mig gratis och franko:
Sanatogenprov och Broschyr.

Namn:
Titel:
Adress:

skogs- och sågbruk. Höstkursen börjar 15 Sept. Förfrågningar besvaras av rektor O. Ericson, Box 6, Hårnösand.

Barnpensionat.

Fråga: Kan Idun säga var man med förtroende kan lämna en liten 2-årig flicka, vars föräldrar måste resa bort på 6 veckor? Finnes något bra barnpensionat ej för långt från Stockholm?

Föräldrar.

Svar: I Småttingbo Barnpension, några minuter från Östertälje station mottagas barn från 1½ års ålder.

S. H. R:s Rönnebergahemmet på Lidingön tager även emot barn. Hänvisas f. ö. till våra annonsspalter.

Ur en drottningens brev.

Intressanta drag ur Victoria av Englands brev.

Få människoliv torde ha varit så innehållsrika som drottning Victorias. Man påminnes därom när man bläddrar i de två digra volymer av hennes personliga brev som just i dagarna utgivits. År 1907 utgavos tre böcker omfattande drottning Victorias korrespondens från 1837—1861. Den nya serien sträcker sig från det sistnämnda året till 1878. Dessa sexton år utgöra själva kärnan av det victorianska skedet. Man får glimtar därav mest på var och varannan sida.

Hovdamernas bastanta skaffning.

Jag skall här mer eller mindre på måfå välja ut några smådrag ur de vidlyftiga böckerna belysande olika sidor av drottningens liv och synpunkter. Det har påstås, att drottningen var slösaktig och förnekas kan icke att hon i sina åtgärder för sitt privata hushåll stundom lade i dagen allt annat än ekonomisk omtanke. Då hon gjorde sina regelbundna besök i södra Frankrike, försågos hennes uppvaktande damer under resans lopp i ett på förhand bestämt ögonblick med var sin lunchkorg. Denna innehöll (icke alltid till vederbörandes egen förtjusning) en butelj rött vin, en butelj vitt vin och en butelj cognac. Om drottningens övriga anstalter för hovdamernas materiella behov tilltogos efter samma rundliga norm, kan man förstå, om hon fick ett visst rykte för nonchalant handskande med skattemedel.

"Min ljusa ängel."

I december 1861 dog prins Albert och drottningen blev änka. Hennes dagbok och brev röja hennes ytterliga otröstlighet. Hennes nerver befunno sig i ett sönderlitet tillstånd och på många år kunde hon icke återvinna makten över sitt sinne. Man ser henne, såsom hon framstår i sina brev, sittande böjd över sina statspapper till långt efter kl. i på nätterna — nära nog varje natt, såsom hon själv säger på ett ställe — omsorgsfullt och samvetsgrant fyllande plikter, som hon samtidigt aldrig upphör att jämsa sig över. Hon känner sig sjuk och nedtryckt. Men liksom andra monarker som på samma sätt ägnat alltför stor uppmärksamhet åt detaljer vägrade hon absolut att låta sin börda på något sätt bli lättad. Samtidigt syssla hennes tankar oavbrutet med den bortgångne maken, som hon ständigt kallar "min ljusa ängel". Hon ger här och var poetiskt ganska vackra uttryck åt sin smärta. "Jag ser träden knoppas", yttrar hon i ett brev, "dagarna förlängas, gullvivorna titta fram, men känner mig själv alltför lätt levande i december månad."

Kron-gurkor

(Saltgurkor)

50 st. medelstora gurkor, 25 gr. alun, 25 gr. vinsten, 7 hekto grovt salt, 6—7 liter friskt vatten, knappt 1 liter Kronättiksprit, 1½ hekto pepparrot, ek-, körsbärs- och svarta vinbärsblad, dillkronor.

Gurkorna sköljas och borstas försiktigt rena, varefter de få under 10—12 timmar ligga i friskt vatten. De få sedan rinna av på dubbellagd duk.

Samtidigt som gurkorna borstas etc. läggs alun och vinstenen jämte saltet i det uppmätta vattnet för att smälta.

Se noga till att Ni får

Husmödrarna ha dömt..

INGEN duktig husmor riskerar baket genom att använda det näst bästa bakpulvret, när det bästa — till lägre kostnad — står henne till buds. Hon vet vad jäsmedlet betyder för ett gott, vackert och hälsosamt bröd och vad ett gott bröd betyder för familjens hälsa. Därför har också Rumford blivit för de erfarna och sparsamma svenska husmödrarna vad det sedan 70 år tillbaka är för de kunniga husmödrarna i de flesta länder: *den bästa hjälpen vid hembakningen.*

Husmödrarna själva är det alltså, som gjort Rumford till "Världsmärket bland bakpulver".

RUMFORD

det hälsosamma bakpulvret

Sorgen efter maken.

Ännu år 1866—67 fortsätter hon att ideligen tala om makens bortgång. Hon ville icke ens framträda offentligt och hon klagar i brev till lord Derby bittert inför känslolösheten i de publika kraven på att hon i egen person skall öppna parlamentet. Hon förstår publikens önskan att se henne men protesterar mot att denna förklarliga lust skall taga sig så orimliga och hänsynslösa uttryck som kravet på att hon skall låta draga sig i djup sorg försänkt ensam i statsvagnen till parlamentet och hon beskriver sig själv som en "arm, hjärtebruten änka, nervös och skygg".

Luck
BRUNA ENGELSKA
THEKANNOR

från 1:10 per st.
PERCY F. LUCK & Co.

Släckning kl. 12.

Som ett exempel på drottningens stränga kontroll över sin omgivning kan nämnas att hon 1868 i Balmoral, slottet i Skottland, lät lord Charles Fitz Roy få en skarp skriftlig admonition, därför att han i egenskap av Master of the Household tillät hovherrarna att sitta och röka i rökrummet efter klockan 12 på natten.

Bensintvätta

kostymer vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Han beordrades att stilsamt men effektivt ordna så att det blev slut på denna ovana.

Mor och son.

I samma stil lärar hon år 1868 upp prinsen av Wales för hans alltför ivriga intresse för kapplöpningsporten. Hon uppmanar direkt prinsen att draga sig ifrån dessa förlustelser. Prins Edward hade emellertid lika väl som sin mamma en fast vilja och han säger bestämt ifrån, att han vid fyllda 28 års ålder och med den världserfarenhet han vunnit tycker sig med all respekt för sin höga moder i detta fall själv kunna bestämma över sitt uppträdande. Typiskt är, att han genom sitt intresse för kapplöpningsporten anser sig förhindra att detta nationella tidsfördriv sjunker ned på ett lågt och skadligt plan till men för folkets moraliska hälsa. Han tycks verkligen ha lyckats övertyga mamman om att hans uppträdande på kapplopningsbanorna är en nödvändighet för folkets bästa ty man finner i brevväxlingen icke en enda ny hänsyftning på denna prinsens förströelse.

Den första telefonen.

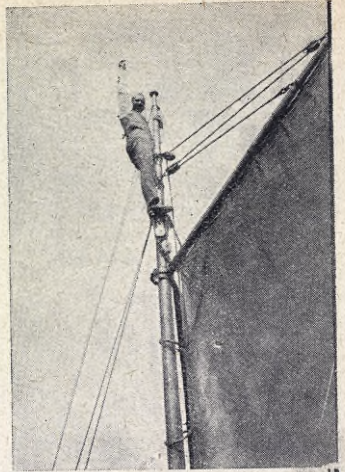
Den 14 januari 1878 beskriver drottningen sitt första möte med telefonen. "En professor Bell förklarade hela proceduren som är högst extra ordinär. Telefonen hade blivit ställd i förbindelse med Osborne Cottage. Vi talade med därvarande personer och hörde också litet sång alldeles klart. Men det lät tämligen svagt och man måste hålla luren tätt till sitt öra." Som ett apropös till nutidens fantastiska tekniska framsteg kan måhända denna lilla episod äga sitt intresse som kulturbild. Förmodligen utgör den den första beskrivningen i historien av en kunglig persons bekantskap med telefonen.

Drottningen och premiärministrarna.

Drottningens förhållande till sina två ryktbara premiärministrar den liberale Gladstone och den konservative Disraeli, vilken som bekant var av judisk härkomst, har ofta varit föremål för beskrivningar. Det framgår av den nu framlagda korrespondensen att drottningens stämning mot Gladstone icke alltid var utpräglat gynnsam. Som bekant yttrade hon vid ett tillfälle, att hon icke kunde med Mr Gladstone talade till henne på ett sätt som om hon varit "ett offentligt möte". Disraeli förstod bättre och smidigare att bemöta drottningen. Han behandlade henne på en gång som drottning och som kvinna och tvekade icke ens att överösa henne med ett stundom rent av orientaliskt klingande smicker. När Mr Gladstone år 1874 lidit ett förkrossande valnederlag och tvingades att avgå hade drottningen ett privat samtal med honom om orsaken till motgången. Mr Gladstone hade åtskilliga förklaringar att ge. Drottningen kommenterade efteråt dessa yttranden och tillägger beskt: "Jag kunde naturligtvis icke säga honom att huvudanledningen var hans egen impopularitet."

Drottning Victoria och Dickens.

Som ett vackert vittnesbörd om en annan sida av drottningens karaktär, hennes medkänsla, kan följande uttalande av henne, vilket hon nedskrev vid budet om Charles Dickens död i juni 1870, förtjäna att anföras. "Hans bortgång är en mycket stor förlust. Han hade ett stort älskande sinne och den starkaste sympati med de fattiga klasserna. Han kände säkert att en bättre känsla inbördes och en mycket starkare förening mellan samhällsklasserna

På toppen

står Goerzverkens fotografiska produkter. Sedan en mansålder ledande i tillverkning av optiska och fotoartiklar. En

GOERZ KAMERA

är alltid den bästa och med

Goerz Tenax film

erhåller Ni alltid det mesta möjliga av Edra tagningar. Goerz kameror från 23 kr. i alla fotoaffärer.

Swärdberg & Son
PIANO FABRIK

Högsta kvalitet. Berömd ton. Mästarsamuelsgatan 33, Stockholm.

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tvivelaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare visorade TOGAL-tabletterna. Dessa ställa ej blott omedelbart de olidligaste smärtor utan äro dessutom oarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyra — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktigt hjälp mot det onda. TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2:40 och 0:90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterapningar!

VITRUMS FERROL

är det kraftigast aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättmält föredrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

**APOTEKET VASENS APOTEKS-
VARUCENTRAL VITRUM,
STOCKHOLM**

Originalflaskor om 500 gram. Fås å alla apotek. Nedsatt pris kr. 3.25 pr fl.

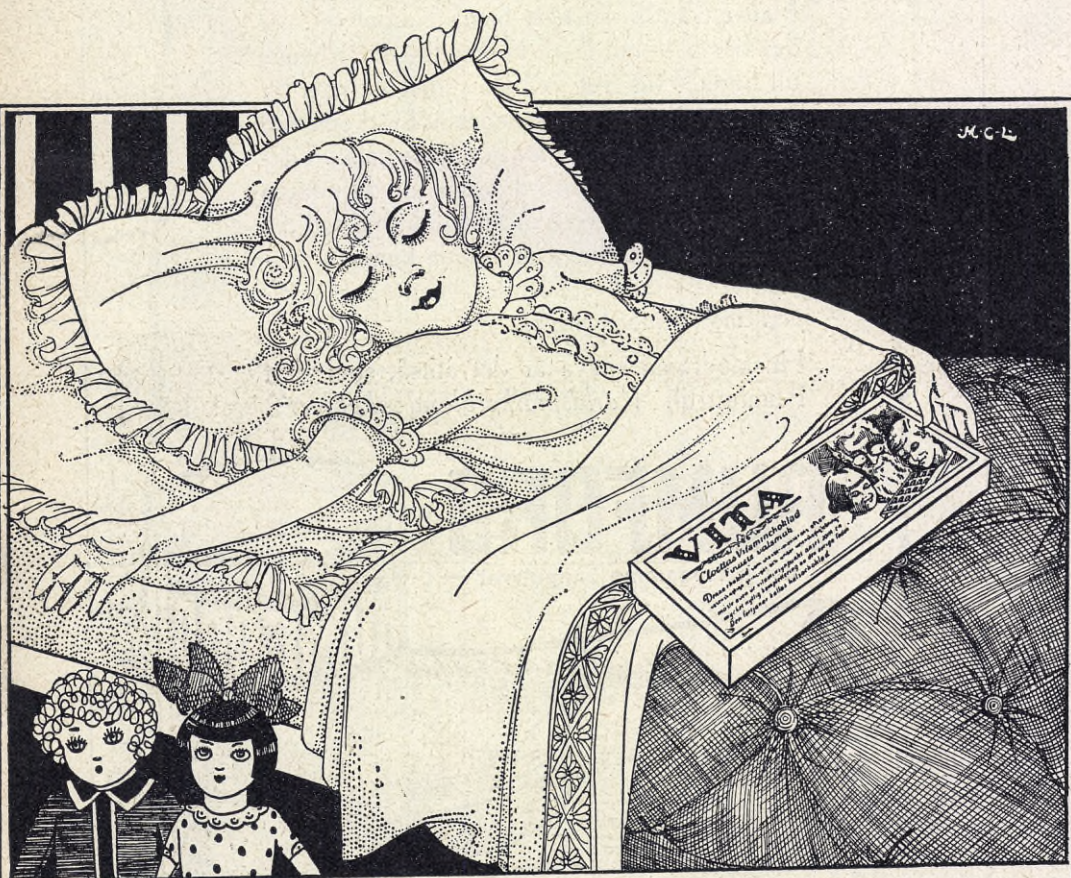
**SVENSKA
TRYCKERI-
AKTIEBOLAGET
STOCKHOLM**

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54
Tel.: 21 23, 40 61, Norr 93 o. 993

Filialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565, N. 6 47

Utför alla slags

Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

Hon drömmer om Vita — hälsochokladen.

Tag det rätta — tag Cloetta

På varje toiletbord skall det finnas. Ett nytt vetenskapligt medel att avlägsna armsvett — all obehaglig lukt och transpiration försvinner. Vårda Eder hud med Po-Po och Ni skall aldrig mer besväras av de obehag som äro en följd av ouppmärksamhet mot Eder själv.

Po-Po

finnes hos alla välsorterade drog- och parfymhandlare. Finnes det ej på Eder plats tillskriv oss.

NYA A. BOL. TRITON
SUNDBYBERG

skulle komma till stånd i sinom tid. Och jag ber av fullaste allvar att detta skall hända."

Må detta bliva slutackordet till dessa korta utdrag ur de intressanta brevvolymer.

Ur gamla papper.

Om bara fallenhet finns etc.

Då generallöjtnant Gustaf David Hamilton tog befälet över svenska armén i Pommerska kriget 1758 efter fältsmarskalken Gustaf Fredrik von Rosen, Karl XII:s följeslagare under ritten från Valakiet, hade han i många år tjänat i såväl franska som tyska arméerna och bland annat deltagit i det spanska tronföljdskriget. Han ansågs därför äga stora förutsättningar för att reda upp det kinkiga läge, i vilket "alte Fritz" försatt de allierade. Hamilton var trots sina 59 år en glad fyr, folklig och tillgänglig och på så sätt den gamle karolinska raka motsats. Och det kunde sannerligen behövas med gott humör. Truppernas utrustning var den sämsta möjliga, gevärens sprungo sönder när skotten gingo av — om de gingo av, vilket inte alltid var fallet, och det påstods att soldaterna voro mer rädda för sina egna gevär än för fiendens. Och då kan man tänka sig.

Under sin tjänst i franska armén låg han en tid i garnison i Strassburg. En gång var han jämte ett större sällskap inbjudet till guvernörens palats och hade blivit så placerad, att han vände ryggen mot guvernörens privata kabinett. Sin vana trogen satt han och balanserade på stolen och ett tu tre förlorade han jämvikten och föll baklänges in i guvernörens rum, där denne satt och skrev. Utan att tappa koncepterna gjorde Hamilton stram honnör och ursäktade sig:

— Monseigneur, om det vore i rött månaden skulle Ni tro mig vara galen, men fick till svar:

— Ah, om fallenhet därför finns gör årstiden ingenting till saken!

Vilket kanske var lite snopet att höra.

En annan gång, det var sen han blivit generalmajor, hade han råkat komma i onåd hos drottning Lovisa Ulrika, och då hon gärna ville förarga honom, passade hon på en gång och började orda om hur orättvist det var, att konungens kusk, som så ofta hade konungens och därmed hela rikets välfärd i sina händer, inte hade någon däremot svarande värdighet.

Han borde ha minst överstes rang, förfäktade hon ivrigt och fick ett ögonblickligt och underdånigt instämmande från uppvaktande kammarherren. Men då blev gubben rasande.

— Ja, sade han, när höga överheten yttrat en så nådig omtanke om kusken, borde dess nit även sträcka sig till hästarna, vilkas sedighet gör dem väl förtjänta av att åtminstone få rang av kammarherrar.

Det har tydligen funnits elaka karlar förr i tiden också.

Dröm i fjärran.

Just i skymningen när solens skiva doldes utav bergen... just när glesnad fågelskara sakta svepte invid skogen, hördes långtifrån i fjärran långt som bort i evigheten några svaga toner stilla... som när någon sakta spelar på tangenterna därhemma... långt i fjärran... som en aning... just när solen gick till vila... när en glesnad fågelskara satte sig i gömda träden...

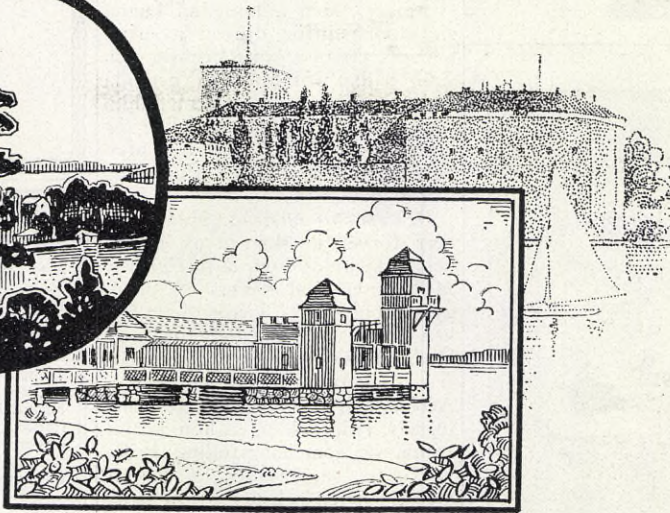
K. Nögn.

Rena porer — hudens hälsa!

Badsäsongen är inne!

VAXHOLM

Undvik tvålar, som söka vilseleda genom snarlik benämning och utstyrsel. Begär *Reporia Svavel-Tjärtvälv* — den första och den enda i sitt slag.

Tillverkningen kontrolleras av prof. L. Ramberg, Upsala.

Säljes överallt à 1 kr. Extra storlek (för badet) kr. 1:50.

När Ni blandar Eder i vimpel på stranden eller tar ett ensligt morgonbad i viken — kom ihåg att *Reporia Svavel-Tjärtvälv* är ett förträffligt sällskap, som förhöjer badets trevnad och nytta.

Det med milda, förädlade svavel- och tjärs substanser mättade löddret tränger till porernas botten och avlägsnar varje orenhet ur huden. Eder hy får nytt liv och hudens viktiga funktioner stimuleras. Den friska huden föder den vackra hyn — *Reporia-tvålen* är en välgörare för dem båda.

"Hur det svenska statsmaskineriet arbetar" av jur. d:r Carl W. U. Kuylenstierna har i dagarna utkommit på Hugo Gebers Förlag. Volymen ger en lika överskådlig som ingående översikt över den till synes invecklade och dock ganska enkla mekanismen, som statsmaskineriet är. Den lilla häandiga boken kommer säkerligen att röna stort intresse bland allmänheten.

Ryska, franska och engelska författarinnor.

Damerna i den litterära världen bli allt flera. Och det är betecknande för tiden att inte bara yrkesförfattarinnorna äro ivriga att skriva. Amatörerna våga sig fram och äro att finna alltifrån prinsessorna till bolsjevikdamerna. Ett par av deras böcker ligga just

tillsammans här framför oss för granskning.

Den gröna papegojan, Ahlén och Åkerlund, har till författarinna en

ryska emigrantfurstinna, prinsessan *Bibesco*, omtalad, omskriven och flitigt fotograferad i kontinent-tidningarnas fashionabla spalter. Man behöfde annars inte veta att hon var ryska för att inte genast förstå det av boken. Där finns det typiskt slaviska i denna bisarra roman om den gröna papegojan, som symboliserar den enda stora lidelsen, glädjen, friheten, kärleken i en osunt uppfostrad kosmopolitisk överklassflickas liv. En oss underligt främmande och icke alltför givande miljö befolkad med människor, vars sterila själar man endast dunkelt anar, skildrar prinsessan för oss i sin artificiella, men av en viss konstnärlighet i formen och fin psykologi präglade bok. Prinsessanförfattarinna *Bibesco* är näppeligen någon bekantskap för damer, som sätta värde på en "hederlig roman", men ungdomen med lite ismer i blodet skola måhända ha glädje av henne.

En annan rysk amatörförfatta-

rinna fastän långt ifrån kunglighetens domäner är *Alexandra Kollantay*, sovjets förra sändebud i Oslo, som debuterar med *Arbetsbiens kärlek*, på svenska utgiven av Frams förlag. Om man låter bli att läsa denna reseskildring från revolutionens Ryssland som en sensationsbok, så finns där mycket av allvar att hämta och fundera över. *Alexandra Kollantay* är ingen driven författarinna och både språk och framställningsätt är ibland lite tafatt, men hon har intressanta problem och gripande livsskildringar att ge oss. Hon skildrar kärleken, äktenskapet, mannen och kvinnan i det nya röda riket. Nya ideal och teorier skola omsättas i verkligheten, något à la den s. k. fria kärleken skall praktiseras och kvinnan som "arbetsbiet" i statsmaskineriet skall ha sin plats. Men utan slitningar lyckas inte omvälvningen, om den alls lyckas — *Alexandra Kollantay* är inte mer röd än att hon opartiskt och

Infört genom
Stockholms Läkareförening

Doktor A. Kjellbergs

Kurs i massage och sjukgymnastik.
Begär prospekt: Tel. Norr 667.
Stockholm Hölländaregatan 3.

Professor PATRIK HAGLUND
Gymnastisk-Ortopedisk-Kirurgiska
Privatklinik
Sturegatan 62, Stockholm.
R. T. 75025. N. 8301.
För behandling av hållnings- och rörelseorganens skador, sjukdomar, deformiteter och funktionsrubbingar.

Dr A. Karsten

Medicinskt Elektricitets-,
Ljus- och Röntgeninstitut
Kungsgatan 60, Stockholm

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol - Goedecke

= Suppositorier =

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för värdelösa efterapningar och ersättningspreparat.

För Anusol-"Goedecke" finns det ingen ersättning.

Anusol-"Goedecke" upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

*Ungdom och Skönhet
gå hand i hand!*

Huru enkelt är det ej att bibehålla dessa härliga gåvor.

Det sker genom att dagligen använda den av välgörande vegetabiliska oljor och essenser framställda

YvY-TVÅLEN

Pris 1:— pr styck.

Gyllenhammars
HAVRE-MUST
gör

mig
våldigt
stark

Gütermanns
Sylske

Det är
fastslaget,

att den ymnigaste blomsterskörden erhålles då Nutrigén — en Hässelbyblandning — användes vid gödsling såväl inom som utomhus.

NUTRIGÉN är praktiskt utprovad och sedan många år tillbaka använd av fackmännen i vårt lands största trädgårdsdistrikt — Hässelby invid Stockholm.

Säljes i förpackningar till kr. 0.75 o. 1.25.

NUTRIGÉN

Tekniska Fabriken Jofur,
Stockholm.